

TECHNICKÁ UNIVERZITA V LIBERCI
Fakulta umění a architektury ■

Diplomová práce

Prázdná místa

Jméno a příjmení: BcA. Eva Pultrová
Vedoucí práce: Ing. arch. Saman Saffarian
Studijní program: N8208 Design
Studijní obor: Design prostředí
Zadávací katedra: Katedra Environmental Design
Akademický rok: 2017 / 2018

Master thesis

Vacant places

Author: BcA. Eva Pultrová
Supervisor: Ing. arch. Saman Saffarian

Study programme: N8208 Design
Study branch: Environmental design
Study department: Environmental design department
Academic year: 2017 / 2018

Zadání diplomové práce

Prázdná místa

Jméno a příjmení: **BcA. Eva Pultrová**
Osobní číslo: A16000027
Studijní program: N8208 Design
Studijní obor: Design prostředí
Zadávající katedra: Katedra Environmental Designu
Akademický rok: **2017/2018**

Zásady pro vypracování:

Diplomová práce se zabývá prázdnými a do dnes nevyužitými parcelami na křižovatce ulic Střelecká a Gočárový třídy v Hradci Králové. Řeší jejich možné využití pro širokou veřejnost a snaží se navrátit do místa nový život, který může povzbudit dnes vylištěnou lokalitu Gočárový třídy. Téma ukazuje možnost, jak se dá s podobnými problematickými místy pracovat i v jiných městech.

1. Experiment
2. Vizualizace, fotodokumentace, videodokumentace
3. Průvodní teoretická zpráva ve formátu A3 nebo A4 (minimum 30 normostran A4) v pevné vazbě, včetně originálu zadání práce a prohlášení o autorském právu. Zpráva obsahuje mezi jinými úvod, přehled literatury a zdrojů, výsledky a diskuzi a řídí se specifikacemi v dokumentu "Požadavky na vypracování diplomové práce KED". Zdroje musí být citované dle Harvard systému.
4. Elektronická podoba všech částí diplomové práce na CD-ROM (akceptovatelné formáty jpg, pdf, mp3, mp4).
5. V systému STAG (Moje studium-Kvalifikační práce-Doplnit údaje o práci) vložit veškerá data o práci a soubor obsahující kompletní výkresovou i textovou dokumentaci, průvodní zprávu, technickou zprávu a doplnit související textová pole.

Prohlášení

Byla jsem seznámena s tím, že na mou diplomovou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, zejména §60 - školní dílo.

Beru na vědomí, že Technická univerzita v Liberci (TUL) nezasahuje do mých autorských práv užitím mé diplomové práce pro vnitřní potřebu TUL.

Užiji-li diplomovou práci nebo poskytnu-li licenci k jejímu využití, jsem si vědoma povinnosti informovat o této skutečnosti TUL; v tom to případě má TUL právo ode mne požadovat úhradu nákladů, které vynaložila na vytvoření díla, až do jejich skutečné výše.

Diplomovou práci jsem vypracovala samostatně s použitím uvedené literatury a na základě konzultací s vedoucím mé diplomové práce a konzultantem.

Současně čestně prohlašuji, že tištěná verze práce se shoduje s elektronickou verzí, vloženou do IS STAG.

Datum:

Podpis:

Abstrakt

Diplomová práce se zabývá prázdnými a do dnes nevyužitými parcelami na křižovatce ulic Střelecká a Gočárovy třídy v Hradci Králové. Řeší jejich možné využití pro širokou veřejnost a snaží se navrátit do místa nový život, který může povzbudit dnes vylidněnou lokalitu Gočárovy třídy. Téma ukazuje možnost, jak se dá s podobnými problematickými místy pracovat i v jiných městech.

Abstract

The diploma thesis is about the empty and in these days unused parcels at the intersection of streets Střelecká and Gočárova in Hradec Králové. It is solving their possibility of use for the general public and aims to return new life to this place, which can boost empty Gočárova avenue. The theme shows the possibility of how we can act in other cities with similar problem.

Poděkování

Ráda bych poděkovala svému vedoucímu práce Ing. arch. MgA. Samanovi Saffarianovi, za odborné a cenné rady, připomínky a čas, který mi věnoval při řešení a tvorbě mé diplomové práce. Mé poděkování patří též mé rodině, za podporu, pomoc a za umožnění studia.

Klíčová slova

Město Hradec Králové, prázdná místa, proluka, Gočárova třída, Střelecká ulice, vila Anička, kulturní památka, pojišťovna Generali, architekt Josef Gočár, veřejný prostor, umělecká instalace, design prostředí

Keywords

City of Hradec Králové, vacant place, blank space, Gocar's urban class, Strelecka street, Villa Anicka, cultural monument, Generali insurance company, architect Josef Gocar, public space, artistic installation, urban design, environmental design

Obsah

Abstrakt.....	1
Poděkování.....	2
1 ÚVOD.....	6
1.1 Uvedení do problému.....	7
2 ANALÝZA PROSTŘEDÍ.....	15
2.1. Širší vztahy.....	15
2.2 Stoleté vily v Hradci Králové.....	17
2.3 Vila jako fenomén měšťanské střední třídy.....	20
3 KRITIKA SOUČASNÉHO PLÁNOVÁNÍ MĚSTA.....	22
3.1 Inspirace ze zahraničí.....	24
3.2 Jaké si z těchto staveb vzít ponaučení?.....	27
4 KONCEPT.....	27
4.1 Popis řešení.....	27
4.2 Studie - koncepční návrhy.....	28
4.3 Podrobný popis finálního návrhu.....	40
5 ZTVÁRNĚNÍ NÁVRHU.....	42
5.1 Výkresové přílohy - půdorysy.....	42
5.2 Vizualizace prostoru.....	46
5.3 Závěr.....	47
6 Seznam obrazových příloh.....	48
7 Seznam citovaných zdrojů.....	49

1 ÚVOD

Ráda se toulám ulicemi měst a do paměti si ukládám útržky míst, které mě zaujaly nebo naopak něčím vyprovokovaly. Díky těmto pozorováním jsem si uvědomila, kolik prázdných míst ve městech je. Tato skutečnost byla i jedním z hlavních důvodů při výběru mé diplomové práce. Diplomová práce nese proto název Prázdná místa. Prázdné městské prostory, které dříve měly své využití, jsou dnes už jen vzpomínkou dosud žijících pamětníků. Taková prázdná místa bohužel najdeme snad v každém městě. Je to problém této doby. V Liberci by se za taková to místa mohl označit například Perštýn v samém centru města, bývalý areál Textilany - Papírové náměstí a jiné. Moje diplomová práce zahrnuje lokalitu v centru města Hradec Králové. Zde bychom těmito prázdnými místy mohli označit bývalý areál Koželužny v Kuklenách, Pajkrovu flošnu, která patřila k bývalému pevnostnímu obvodu města nebo chátrající panelový dům – bývalý hotel v centru města naproti kongresovému centru Aldis. Slovem prázdná, myslím bez života. Detailněji pak práce zpracovává jeden vybraný konkrétní prostor. Tato prázdná místa by se dala přirovnat k vypadaným zubům, které nám přestaly sloužit a odumřely. A tyto skutečnosti, jak bylo řečeno v přeneseném významu, ovlivňují prostředí, ve kterém žijeme. Jsou to místa, která ztratila svojí historii, duši a dál se nijak nevyvíjejí. Místa, která máme pouze v naší paměti a dnes nám pohled na ně přináší akorát smutek a nostalgii. Smutné je, že už si tyto „černé díry“ ani neuvědomujeme a jsme vůči nim slepí. Bohužel ale nastává horší varianta, že už jsme se s nimi sžili a nemáme potřebu na nich cokoli měnit. Jsme lhostejní vůči prostředí, které nás obklopuje. Staráme se sami o sebe a chráníme jen svůj majetek a svoje prostředí. Málokdy jsme ochotni chránit širší prostor, tedy ten veřejný. Přitom právě sdílené prostředí se podílí na bezpečnosti, atraktivnosti a zdravém městském prostoru. Dokonce vzestup atraktivnosti takového prostoru může pozvednout míru kvality celého městského území. Základem města jsou jeho obyvatelé, jejich život a aktivity a proto vytvářejí jeho charakter a měli by rozhodovat a spolupodílet se na jeho další podobě. Stejně tak, jak se o to snažím já. Chceme-li žít ve městech obyvatelných a udržitelných, patří péče o „prostor mezi budovami“ k významným prioritám správy měst. Veřejná prostranství v sobě spojují témata domova, bezpečí, krásy, kultury, přátelských vztahů, dopravy, životního prostředí, rekreace i obchodu. Po letech nezájmu a

devastace se v průběhu 90. let 20. století pomalu dostala tato problematika do povědomí nejen odborné urbanistické a architektonické veřejnosti, do spektra zájmu komunálních politiků, ale postupně si vydobývá své místo i v myslích běžného občana – tedy laické veřejnosti. Lidé se učí posuzovat jednotlivá města podle kvality jejich veřejných prostranství. Existence či neexistence pěších zón nebo klidových náměstí hodnotí město a život v něm jako jeden celek. Problematika veřejných prostorů ale není jen problémem úzké skupiny architektů, designérů a komunálních politiků. Veřejné prostory jsou v popředí badání celé řady profesí – sociologů, psychologů, ekologů či dopravních inženýrů.¹ Revitalizace takových prázdných míst má nejen estetický úkol, ale také úkol sbližovat lidi.

1.1 Uvedení do problému

Ve své diplomové práci jsem se zaměřila na konkrétní prostor v místě svého rodného bydliště. Jedná se o místo, kolem kterého projíždím většinou pokaždé, když se vracím nebo odjíždím z Hradce Králové. A proto jsem se rozhodla zvolit si za své téma diplomové práce právě toto místo. Jedním z důvodů je, že mi není lhostejné, co se ve městě děje a druhým důvodem je prostor a jeho okolí, který si zaslouží lepší budoucnost. Téměř v centru města na křižovatce ulic Střelecká a Gočárova třída, které jsou součástí Gočárova městského okruhu, se nacházejí dvě parcely, na kterých stály dvě secesní vily z počátku 20. století. První téměř stoletou vilu zachránila petice občanů a památkářů. Druhou vilu se už bohužel nepodařilo zachránit a byla zbourána pro vizi nového moderního centra. Už Josef Gočár v roce 1926 ponechal prstenec vil ve svém regulačním plánu. Teď už starý územní plán měl ale o budoucnosti těchto vil jinou představu. Stejně tak jako pojišťovna Generali, která rozpoutala velký rozruch a zájem veřejnosti a která dodnes ve vile sídlí. Důvodem bourání byl zájem o vybudování nového moderního sídla. Proti tomu se ale postavila část veřejnosti, která požádala ministerstvo kultury o zapsání vily mezi kulturní památky. Společnost ochránců památek ve východních Čechách sepsala

¹ ČABLOVÁ, Markéta. *Kvalitní veřejné prostory: Metodika tvorby a obnovy veřejných prostranství* [online]. Brno: Nadace Partnerství, 2011 [cit. 2018-05-06]. Dostupné z: <http://urbanspace.rec.org/uploads/wp5-outputs-map/pp3-methodology-on-quality-public-spaces-brno-czr.pdf>

petici, pod kterou se podepsalo přes 12 tisíc lidí. Smutné na celém případě bylo, že s bouráním souhlasilo především vedení města v čele s bývalým náměstkem primátora Josefem Malířem, který celou situaci odůvodnil tak, že nemůže bránit majiteli v jeho záměrech a že by to byl špatný signál pro budoucí investory. Naštěstí teď už bývalý ministr kultury Václav Jehlička souhlasil se zápisem objektu mezi kulturní památky. Odpůrci demolice ovšem moc nejásali. Zápisem mezi kulturní památky to nekončí. „Chceme, aby to majitel respektoval a využil dům vhodným způsobem, například jako restauraci či informační centrum“, řekl Daniel Jezbera ze Společnosti ochránců památek ve Východních Čechách.² Vlastník domu společnosti Generali údajně zvažoval další postup, kterého jsme se ale nedočkali. Na celém případě je ale nejsmutnější to, že pozemek, na kterém stála secesní vila, která byla zbourána společností Generali, do dnešní doby zeje prázdnotou už sedm let. Společnost Generali údajně brzdí v jejím plánu stavební povolení a územní řízení, na které stále čeká, aby mohla začít stavět nové polyfunkční centrum. Na této kauze je zajímavé, že mluvčí za společnost Generali Jan Marek tvrdí, že z jejich strany už stavební řízení urychlit opravdu nejde. Radnice města a náměstek města však s vysvětlením, že firma je bez viny, ostře nesouhlasí. Na celém případě se mi nelíbí nejenom to, že jsou parcely sedm let nevyužívané, že hyzdí celou lokalitu a centrum města, ale převážně to, že za celých sedm let se návrh nového centra nezměnil. Nechci, aby Hradec Králové postihl stejný osud, jako postihl Liberec. Obávám se však, že k tomu má v dnešní době už slušně nakročeno.

Obchodních center ve městě přibývá a vila Anička by mohla dopadnout například podobně jako Dům u Zeleného stromu v Liberci. Obchodní centrum Plaza v Liberci, které domu u Zeleného stromu ustupuje nebo dalo by se říct, které dům obtéká, vzniklo bohužel díky změně územního plánu. Problém této stavby a také jejího blízkého okolí spočívá v nelidském měřítku a necitlivém provedení. Nenechme trpět naše města developerskou agresí. Jak uvedl v jednom rozhovoru Adam Gebrian „Nebourají se tu stavby, které byly udělané špatně nebo které nikdy neměly vzniknout, ale ty, které překážejí vyššímu výdělku. Líbilo by se mi, kdyby se zbouralo to obrovské množství hypermarketů, které trvale poškodily česká města. Ale nás by

² *Ministr kultury zachránil vilu Anička* [online]. Hradecký deník.cz, 2008 [cit. 2018-05-06]. Dostupné z: https://hradecky.denik.cz/zpravy_region/anicka20080220.html

ani nenapadlo takhle uvažovat. Kdykoli se u nás mluví o bourání, týká se to budov z dob socialismu. Přitom po převratu vzniklo těch špatných mnohem víc. Dnes se bourají kvalitní stavby především kvůli tomu, na jakém místě stojí.“ „Doporučuji vám v této souvislosti projev *Zločiny proti městskosti*, který pronesl v Mánesu 1. dubna 1993 architekt Roman Koucký. Jde o radikální provolání tehdy mladého architekta, který mluví o tom, že za zmrzačení člověka jdete do kriminálu, ale za zmrzačení domu, ulice nebo celé čtvrti nejenže nejste potrestáni, ale přechází se to mlčením. Koucký se obrací přímo k architektům a apeluje na to, že pokud o takovém „zločinu“ odborná veřejnost z jakési falešné kolegiality neinformuje tu neodbornou, je vinna stejně nebo dokonce více než ti, kdo se na tomto mrzačení přímo podílejí.“³

A tak se ptám, proč bouráme naši historii? Vždyť soulad moderní a historické architektury je naprosto přirozený, a když se udělá citlivě, může vytvářet ojedinělý zážitek z prostoru. Bohužel návrhy, které jsem viděla a které tu prezentuji, mi citlivě nepřipadají. Jde v podstatě jenom o to, maximálně vytěžit daný pozemek. Mám takový pocit, že důvodem, proč se v naší zemi bourají architektonicky cenné stavby, jsou místa, na kterých tyto stavby stojí nebo nemáme dostatek sebevědomí postavit odvážnou a architektonicky kvalitní stavbu v centru města. Ve své práci se nesnažím navrhnout nový dům, který by současné plánované centrum nahradilo, ale chci ukázat možnosti, jakým způsobem by se dalo s prostorem pracovat. Tyto návrhy mohou sloužit na přechodné období nebo se mohou stát stálou součástí městského prostoru. Jsou to ale také návrhy, které mají rozpoutat diskuzi. Dobrým přístupem se dá vyřešit problematické místo a vnést nový život do celé lokality města. Příkladů, jakým způsobem se pracovalo na nové funkci městských prostorů, je nespočet. Za zmínku stojí města jako například Barcelona, Kodaň, Londýn, New York, Vídeň, Lyon, Marseille a mnohé další, které stojí za to navštívit.

Zničené prostory města jsou jako zrcadlo zničené společnosti. S vědomím této vazby je velmi mrzuté, že dnešní doba je extrémně zaujatá vztahy (sociálními,

³ Novinky.cz: Adam Gebrian o smyslu veřejného prostoru: Jde o to zažít něco nekomfortního [online]. Praha: Novinky.cz, 2016 [cit. 2018-05-06]. Dostupné z: <https://www.novinky.cz/kultura/salon/402623-adam-gebrian-o-smyslu-verejneho-prostoru-jde-o-to-zazit-neco-nekomfortniho.html>

ekonomickými...) a prostředím, ve kterém se tyto vztahy odehrávají, až na výjimky pomíjí. Možná je důvodem, že o vztazích se hovoří snáze na povrchní úrovni, kdežto vzhled do prostředí vyžaduje určité úsilí. Všichni jsme vyrostli ve společenském kontaktu, ne všichni jsme měli možnost ovlivnit společné prostředí, ve kterém žijeme.⁴

Záměry na nové veřejné budovy se rodí v našem státě velmi komplikovaně. Nabízí se proto řešení využít například stávajících prostorů a budov, které se dají revitalizovat. Vždyť právě proměny nevyužívaných či historických budov jsou velmi zajímavé. Myslím si, že kdybychom uměli v našich městech správně investovat peníze do veřejného prostoru, oživil by náš běžný denní život a cítili bychom se spokojenější. Pokládám si otázku, proč se u nás častěji nevypisují architektonické soutěže na tak důležitá místa, která ovlivňují centra našich měst? Dobrá architektura velmi často vzniká právě formou soutěží. Snad nastane ta doba, kdy „dospějeme“ a budeme se těšit ze stejně krásného prostředí, jako mají naši zahraniční sousedé. Problém veřejných prostorů u nás spočívá převážně v tom, že se lidé necítí na ulici stále bezpečně a pohodlně. „Ulice nevyhovují dobrému městskému prostředí, jak by takové správné prostředí mohlo vypadat, popisuje Jan Gehl ve své knize: *Města pro lidi*.⁵ Dalším problémem, který trápí i Gočárovu třídu je automobilová doprava, jak uvedl Jan Gehl: „Po dlouhou dobu byla města až obsesivně budována tak, aby uspokojovala dopravu. Klíčovým elementem, jak je nyní zlepšit, je uklidit ulice po této obsesi tak, aby na nich svůj dostatečný prostor našli i lidé a jejich činnost.“

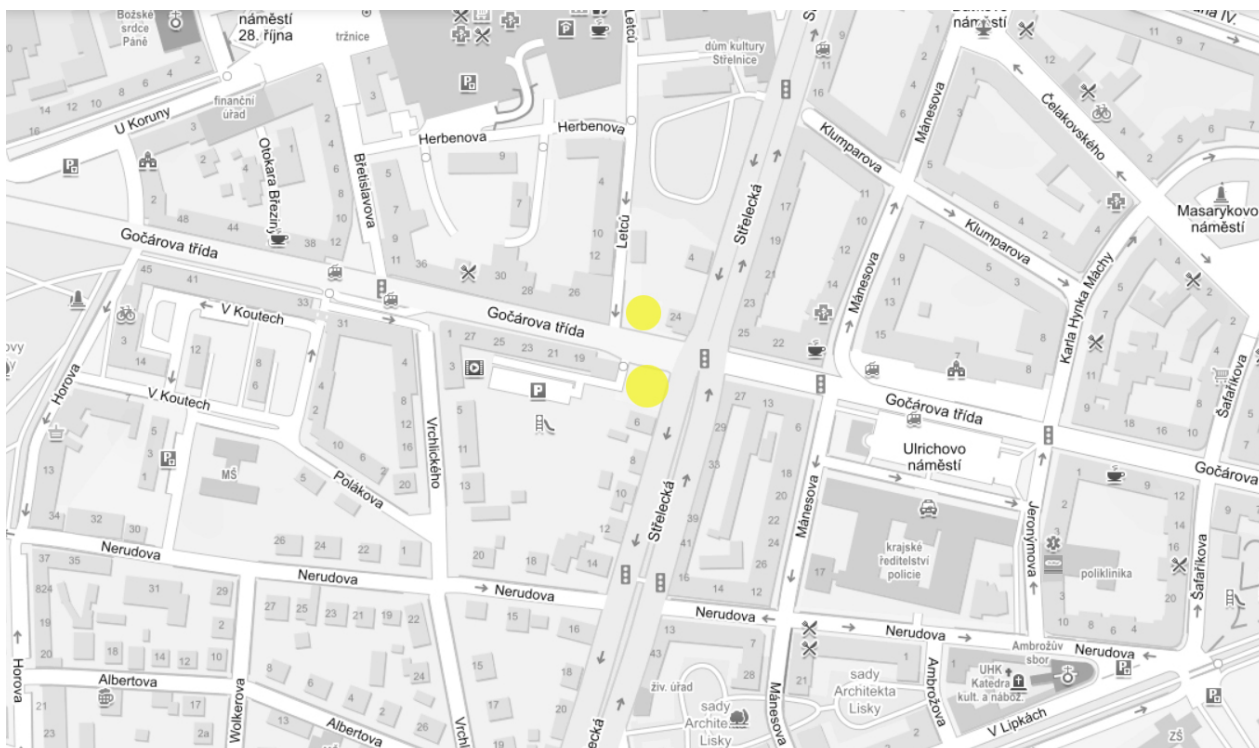
V dnešní době existuje celá řada aktivit, které se mohou odehrávat ve veřejném prostoru. V porovnání s minulostí mají lidé spoustu volného času, populace stárne a lidé se chtějí bavit a také sportovat. V řadě měst, například i v Praze, je však málo vhodných míst k setkávání. Víte, města normálně dělím na tři kategorie. První jsou tradiční, jako jsou Benátky, kde každý pro pohyb využívá spíš chůzi. Pak jsou města, kde proběhla invaze aut, která se do center nahrnula ve velkém množství a

⁴ LEŠEK, Petr. *VEŘEJNÉ STAVBY JAKO NIC JINÉHO SVĚDČÍ O SPOLEČNOSTI, KTERÁ JE VYTVOŘILA*. ASB-portal.cz: odborný stavební portál [online]. 2016, 26. 08. 2016 [cit. 2018-05-06]. Dostupné z: <https://www.asb-portal.cz/architektura/architekti/verejne-stavby-jako-nic-jineho-svedci-ospolecnosti-ktera-je-vytvorila>

⁵ GEHL, Jan, Karel BLAŽEK a Bronislava BLAŽKOVÁ, SEDLÁK, Robert, ed. *Města pro lidi*. Brno: Partnerství, o. p. s., založené nadace Partnerství, 2012. ISBN 978-80-260-2080-6.

vzala prostor lidským aktivitám. Tato invaze aut pokračuje každý den, není pod kontrolou politiků nebo městské rady, ale automobilek a tržních sil. Existuje ale spousta měst, kde se někdo, například starosta, rada nebo městští architekti, rozhodl a řekl „už toho bylo dost! Nechceme ztratit jednu z klíčových funkcí města, kterou je setkávat se se svými spoluobčany.“⁶

Co ale naše prostředí potřebuje, je špetka odvahy a moderního přístupu. Je ale třeba brát ohled také na funkci, aby zde nevznikaly nepotřebné a zbytečně předražené stavby, které můžeme v Hradci Králové najít. Vše je ale věc osobního vkusu. Myslím si, že kontroverzní přístup k problému může vzbudit zájem o veřejný prostor. Ve společnosti chybí touha budovat své město. Zajímalo by mě například, kam jdou veřejné peníze a proč se nevyužívají tam, kde jich je potřeba. Myslím si, že bychom měli být více informováni. Vysoký nárůst virtuálního prostoru nám bere potřebu a zájem o prostor reálný, sdílený tam venku. Ale bez reálného prostoru jen těžko využijeme ten virtuální. Aby se nám v našich městech dobře žilo, je potřeba nepřehlížet problémy, ale snažit se najít jejich řešení.

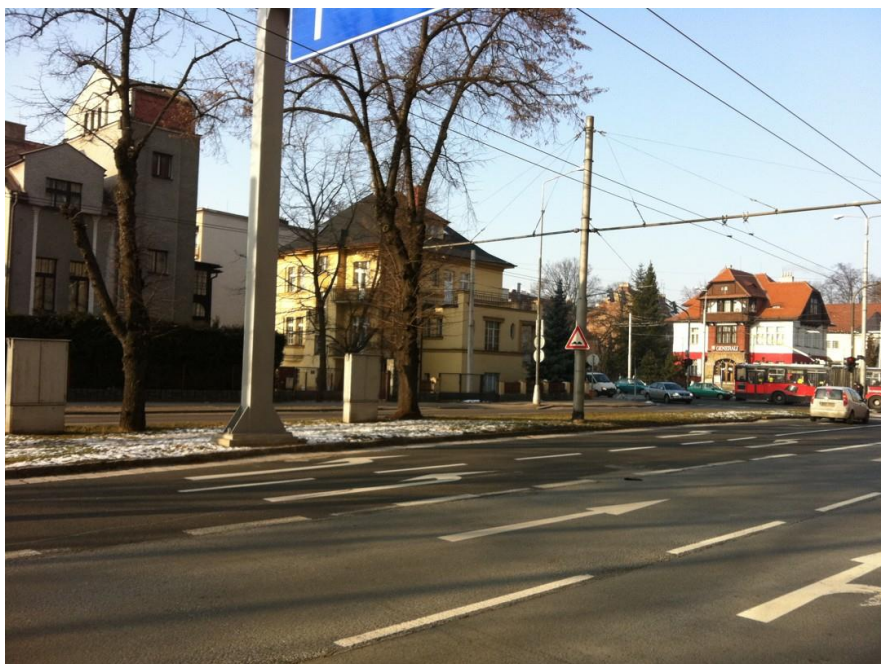

Obrázek 1. - Situační mapa

⁶ Jan Gehl: Praha se zasekla v devadesátých letech. Pražský deník.cz [online]. 2016 [cit. 2018-05-10]. Dostupné z: https://prazsky.denik.cz/zpravy_region/jan-gehl-praha-se-zasekla-v-devadesatych-letech-20161019.html

Obrázek 2. - Prostor po zdemolované vile - současný stav

Obrázek 3. - Zdemolovaná vila na parcele č.p. 731

Obrázek 4. - Návrhy na nové polyfunkční centrum společnosti Generali

Cena výstavby: 50 – 70 mil. Kč

Odhad začátku výstavby: 2018 / 2019

Předpoklad dokončení: 2020

Počet nových pracovních míst: 50

Arch. koncept: Ing. arch. Toman a Michal Sedláček

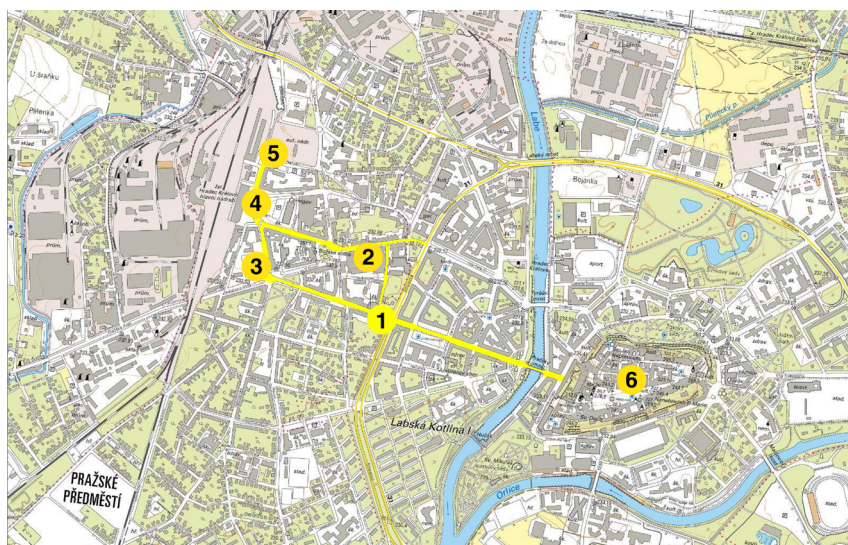
2 ANALÝZA PROSTŘEDÍ

2.1. Širší vztahy

Gočárova třída byla kdysi vyhlášeným městským bulvárem. Dnešním velkým problémem Gočárovy třídy a nejenom jí ale i celého centra města, je vylidnění. Hradec Králové je v tomhle zvláštní. Někdy je město plné lidí, jindy zase nepotkáte ani živáčka. Občas se z tohoto města vytratí život. I když se město snaží tuto lokalitu znovu obnovit díky novému obchodnímu centru v jeho těsné blízkosti, zřejmě nikdy nebude taková jako dřív. Podle náměstkyně primátora Romany Liškové (HDK), která je zodpovědná za městský majetek, prý pronájmům prázdných prostor na Gočárově třídě pomůže otevření obchodního centra Aupark. „Centrum do lokality přiláká lidi a zvětší se tak i zájem o nakupování v okolních obchodech,“ řekla Lišková.⁷ To ale přece nemůže fungovat. Proč by někdo nakupoval v okolních obchodech, když vše najde pod jednou střechou v obchodním centru Aupark? Historické centrum drží naživu pouze restaurace, hospody a kavárny, kterých je v centru drtivá většina. Aby lidé chodili za nákupy do centra, je potřeba jim nabídnout nějaký zážitek. Tím zážitkem je myšleno například pořádat hudební festivaly, sportovní aktivity, různé sezónní trhy, koncerty, jarmarky, letní kina či divadelní představení. Právě v tento moment událostí se město stává pulzujícím. Tím, že postavíme budovu a zavřeme do ní lidi, nevyřešíme problém s vylidňováním centra. Naopak musíme dostat lidi ven. A právě prostory zmiňovaného centra „Aupark“ podle názorů lidí působí studeně, prázdně a chybí zde odpočinkové zóny. Celkové situaci Gočárovy třídy by pomohlo zklidnění městské dopravy. Vynikajícím nápadem bylo v plánu města vybudovat jižní spojku silnice R35. Ovšem kdy se toho dočkáme, je velkou otázkou. Zajímavý je také fakt, že na lokalitě dvou městských bloků se nacházejí hned tři obchodní centra. Obchodní centrum Tesco, dříve zvané Prior z let 1978-1981, které slouží svému účelu dodnes. Hned vedle o poznání novější obchodní centrum Atrium, postavené v letech 2008- 2009. Popravdě do dneška nerozumím, proč se obchodní

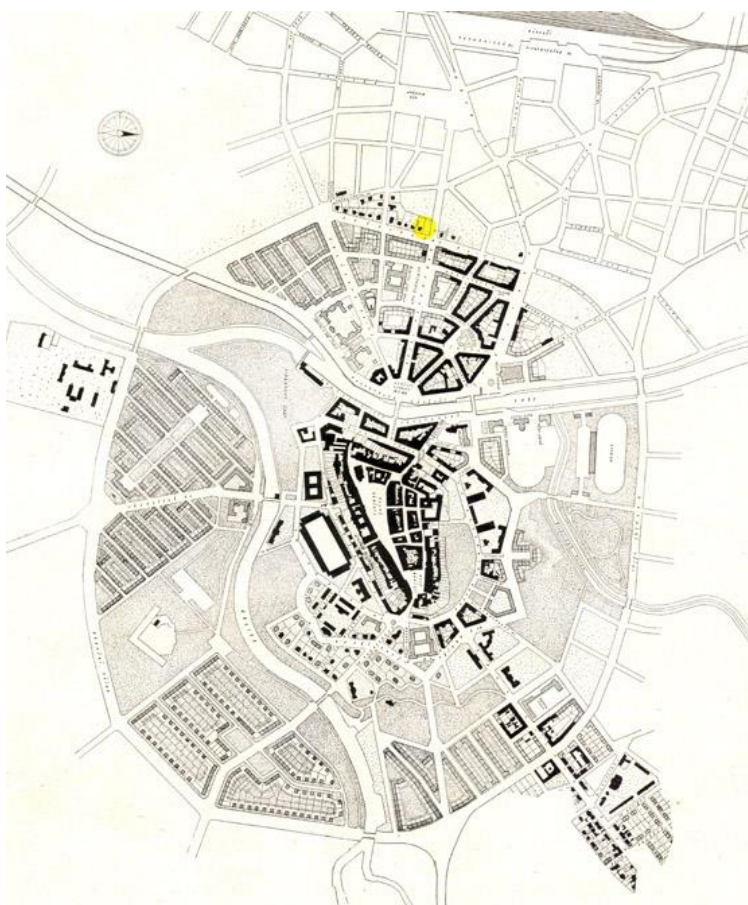
⁷ IDNES.cz Hradec: Gočárova třída v centru Hradce Králové pustne, zavřely další obchody [online]. 2016 [cit. 2018-05-10]. Dostupné z: https://hradec.idnes.cz/zavrene-obchody-na-gocarove-tride-v-hradci-fia-/hradec-zpravy.aspx?c=A160830_2269726_hradec-zpravy_the

centrum postavilo. Osobně mi nikdy nepřišlo nijak zvlášť zajímavé. Málo obchodů a velké nefunkční plochy. Nerozumím, proč nerozšířili původní obchodní dům Tesco. Novou stavbu, kterou „nalepili“ na stávající Tesco byla postavena za půl miliardy korun. Pravdou je, že před obchodním domem bývá živo, ale to jenom proto, že lidé čekají na MHD. Jestli se považuje za oživení lokality zastávka plná lidí s nákupními taškami, kde se srocují nepřizpůsobiví občané a obtěžují kolemjdoucí, pak je tu zřejmě něco špatně. Nejnovějším přírůstkem do sbírky obchodních center v Hradci Králové je obchodní centrum Aupark. Centrum je postavené v letech 2014 – 2016. Jak uvádějí například na portálu Wikipedie, je to moderní budova, která se má stát jedním z nových symbolů tohoto statutárního města. Symbolem města 21. století má být nákupní centrum?! Hradec je jedním z měst s nejvyšším počtem metrů čtverečných obchodní plochy na počet obyvatel. Je zapotřebí ještě další centrum? Nemyslím si, že obchodní centrum je řešení na problém s vylidňováním. Takové centrum zhoršuje dopravní situaci, která není dobrá pro pěší chodce a tudíž ani pro veřejný život v jeho centru. Udělejme město atraktivní jiným způsobem, než je nakupování v izolovaných prostorech bez denního světla a neubližujme mu developerskou agresí. Tato obchodní centra vysávají život z Gočárovy třídy. Byla by velká škoda narušit kouzlo tohoto ojedinělého městského bulváru. Ale bez života a hlavně bez lidí, se nikdy živým nestane.

Obrázek 5.

- 1 Křižovatka ulic:**
Gočárova třída x Střelecká ulice
- 2 OC Tesco + OC Atrium**
- 3 OC Aupark**
- 4 Hlavní vlakové nádraží**
- 5 Autobusový terminál**
- 6 Velké náměstí**

Obrázek 6. - Územní plán podle arch. Josefa Gočára

2.2 Stoleté vily v Hradci Králové

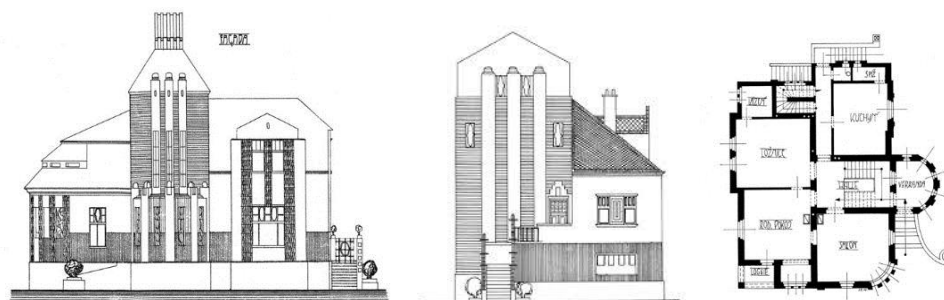
Stoleté vily v Hradci Králové jsou domy, kolem kterých někdo každodenně chodí, někdo zase projíždí autem, ale upřímně řečeno, známe jejich historii? Myslím si, že tyto vily jsou právoplatnou chloubou města. Příkladem uvádím město Liberec, kde mě vily uchvátily na první pohled, protože z nich dýchá historie. Stejně tak jako zachováváme a revitalizujeme jiné stavby v Hradci Králové, tak si i tyto vily zaslouží svou pozornost. A rozhodně to není pozornost ve smyslu jejich demolice, ať jsou jejich architektonické kvality jakékoliv. Vedle prázdné parcely, kde kdysi stála žlutá secesní vila, stojí modernistická chloubka města: Charvátova vila od architekta Vladimíra Fultnera. Modernistická stavba s vlivem historismu a secese dodnes poutá zraky odborníků. Dům pro Václava Charváta realizoval architekt Vladimír Fultner mezi roky 1909 až 1910. Šlo o

vrchol autorovy modernistické tvůrčí etapy. Stavebník získal pozemek v lukrativní lokalitě určené pro úřednickou zástavbu za mimořádně výhodných podmínek. Za ušetřené peníze najal uznávaného talentovaného architekta Vladimíra Fultnera na místo stavební kanceláře. Ten se postaral o architektonickou kvalitu domu s fultnerovsky typickou schodišťovou věží. Jako první si stavby povšiml historik umění a ředitel Uměleckoprůmyslového muzea Karel Herain, který na vilu upozornil ve své studii o královéhradecké architektuře z roku 1930. V Charvátově vile, stojící na parcele o velikosti 1270 čtverečných metrů, v současnosti nalezneme dva třípokoje byty v přízemí, po jednom třípokoje a dvoupokoje v prvním patře a čtyřpokoje v podkroví. Nyní v ní bydlí čtyři rodiny.⁸ V ulici Štělecká se nacházejí ale i jiné architektonické skvosty, které stojí za povšimnutí. Například Tesařova vila od architekta Bohumila Waiganta, který realizoval reprezentativní vilu pro Václava Tesaře. Bohumil Waigant postavil Tesařovu vilu v puristickém stylu s detaily expresionismu a art deco, které jsou nejvíce patrné v zachovaných interiérech domu. A to především v rozsáhlé schodišťové hale, která je vybavena volným i vestavěným autorským mobiliářem. Frekventovaná část města a atypická stavba, která je v seznamu chráněných kulturních památek, zaručuje Tesařově vile neoddiskutovatelnou prestiž. „Občas nás navštěvují studenti architektury, kteří si dům fotí a kreslí,“ konstatoval současný majitel Dušan Šimkovič, který pracuje jako lékař.⁹ Za zmínku stojí kvalitní funkcionalistická vila Oldřicha Lisky a dům Václava Píši, které realizovali dva talentovaní architekti s rozdílným stylem. Na první pohled objekt zaujme lehce segmentově prohnutým půdorysem, reagujícím na tvar radiální komunikace, kterou architekt společně s Václavem Rejchlem mladším načetli již ve svém generálním zastavovacím plánu města z roku 1911.

⁸ Hradecký deník.cz: Charvátova vila: modernistická chloubka města [online]. Hradecký deník.cz, 2010 [cit. 2018-05-06]. Dostupné z: https://hradecky.denik.cz/zpravy_region/vila_charvatova_hradec_20100111.html

⁹ Hradecký deník.cz: Tesařova vila je chráněnou kulturní památkou [online]. Hradecký deník.cz, 2009 [cit. 2018-05-06]. Dostupné z: https://hradecky.denik.cz/zpravy_region/tesarova-vila-je-chronenou-kulturni-pamatkou.html

Za povšimnutí stojí i zahradní průčelí, terasa, bazén a lehce dekorovaný hnědý keramický obklad. Nedaleko architektonického počínu Oldřicha Lisky se nachází moderní stavba s prvky secese a historismu architekta Vladimíra Fultnera.¹⁰

Obrázek 7. - Dům pro Václava Píšu vlevo a Václava Charvátu napravo, realizoval architekt Vladimír Fultner mezi roky 1909 až 1910.

Obrázek 8. - vila pro Václava Charvátu od arch.Vladimíra Fultnera

¹⁰ *Hradecký deník.cz: Dva architekti, dva skvosty ve Střelecké ulici [online]. Hradecký deník.cz, 2010 [cit. 2018-05-06]. Dostupné z: https://hradecky.denik.cz/zpravy_region/vila_lisky_pisova_20100118.html*

2.3 Vila jako fenomén měšťanské střední třídy.

Vilové stavby na konci 19. a počátku 20. století se vyznačovaly mnoha společnými znaky. Struktura uspořádání se ve velké míře inspirovala vilami antiky a renesance. Tyto stavby tvořily stálý vzor pro objednavatele, pro něž zmiňovaná období dějin ztělesňovala ideál humanistických a liberálních životních hodnot. Na důležitosti nabývalo situování vily, správná orientace pokojů, dostatek čerstvého vzduchu, slunečního osvětlení a volného prostoru. Ve většině případů šlo o stavby dvoupodlažní, kde přízemí tvořilo zónu pro veřejnost. Objednavateli vil byli většinou zámožnější lidé, kteří se po druhé polovině 19. století kvůli nevyhovujícím hygienickým podmínkám stěhovali z center na zdravější okraj měst, na předměstí nebo na venkov. Tak s postupem času vznikala předměstská vilová městečka nazývaná bydlení v zahradách nebo bydlení v zeleni. Vilové stavby si klienti nechávali stavět jako reprezentativní rezidence, kdy majitel chtěl dát na odiv své společenské postavení, vkus a bohatství. Ale byly také zamýšleny jako rodinné domy určené k odpočinku, relaxaci, jako místo příjemného a pohodlného života. V Hradci Králové patřili mezi stavebníky v dané době zejména příslušníci vyšší a střední vrstvy obyvatel, zástupci zdejší inteligence a úřednictva, ale také továrníci, podnikatelé, lékaři, profesori a obchodníci, z nichž většina příslušela k významným představitelům společenského života města. Domy tak vyjadřovaly majitelův sociální statut, profesi, mentalitu, estetické cítění, ale hlavně finanční možnosti. Myšlenka bydlení v zeleni nebo také bydlení v zahradách měla velký vliv na hradecké architekty.

Vkládat obytné bloky nebo vilové čtvrtě do zeleně a naopak dostat zeleň dovnitř města – to byla otázka, kterou se v té době zabývala většina projektantů v Hradci Králové. S městem spolupracovali nejvýznamnější propagátoři zahradních měst v naší zemi. Například Zdeněk Wirth a jeden z našich prvních teoretiků urbanismu Vladimír Zákřejs, kteří se snažili seznámit veřejnost s tímto typem bydlení v cizině. Anglické názory na vytváření těchto typů měst k nám pronikaly nejspíše přes Německo, kde se k nim připojovaly myšlenky německého teoretika urbanismu Theodora Fritsche. Jeho snahou bylo spojení předností venkovského a městského životního stylu zakládáním vilových čtvrtí dopravně spojených s městem.

I Josef Kafka a Emil Králíček si vypomáhají tehdejší situací v Hradci a ve své knize Rodinný dům: praktický rádce pro každého píšící, kdo zamýšlí vlastní bydlo si zřídit, apelují na ostatní města; „vizte Hradec Králové, kde zanedbaný střed rychle se vyprazdňuje a stěhuje do polí do rodinných domků.

Právě podoba existujících zelených ploch ve městě ovlivnila základní koncepci projektu Josefa Gočára. Ten se stal od poloviny dvacátých let vedoucí osobností územního plánování. Roku 1924 se zúčastnil soutěže na regulaci pravostranné labské kotliny, kde navrhl vilou čtvrť mezi dnešní ulicí Gočárovou, Střeleckou, Horovou a V Lipkách.

Výstavba vil se v Hradci Králové odehrávala mimo městské historické jádro. Vily si klienti stavěli spíše na okraji tehdejšího města, kolem hlavních radiálních komunikací a na pozemcích po bývalé pevnosti. Město se s koncem opevnění otevřelo po 127 letech dalšímu rozvoji a získalo prostor pro realizaci architektonických perel. Tyto pozemky stavebníci zastavovali také z důvodu vydání asanačního zákona v roce 1897, podle kterého se novostavby vzniklé právě na bývalých pevnostních pozemcích osvobozovaly od domovní daně a přírážek na osmnáct let. O tento zákon se zasloužil zejména tehdejší starosta Ulrich. JUDr. František Ulrich pokračoval v odkazu Ladislava Pospíšila bouráním hradeb, které v historii sloužily jako opevnění proti nepříteli a na obranu města. Stávající situace nevyhovovala současným potřebám a tak stavbu nových čtvrtí podpořil také vypsáním urbanistické soutěže v roce 1909, rozhodl se vybudovat z Hradce moderní metropoli.

To mělo dopad na urbanismus města, který bychom měli chránit a který, jen tak nesmažeme z mapy. Do první světové války se objevují v hradeckých vilách náznaky romantismu, opouští se od novorenesanční a novobarokní architektury a do popředí se dostává jiné tvarosloví. Často jde o malebně utvářené domy s věžičkami, arkýři, hrázděnými štíty, cimbuřími, trochu připomínajícími středověké hrady. Mívají rozvolněnější půdorys s centrální halou a různě tvarovanými okny. Formální řád ustupuje malebnosti.¹¹

¹¹ *Architektura vil v Hradci Králové, 1900 - 1945. Olomouc, 2011. Diplomová práce. Univerzita Palackého v Olomouci, Filozofická fakulta, katedra Dějin umění. Vedoucí práce Prof. PhDr. Rostislav Švácha, CSc.*

Tato historie popisuje, že místo které ve své diplomové práci řeším, není jen tak obyčejnou křižovatkou. Nacházíme se v místě, kde kdysi stálo městské opevnění a kde se budoval nový moderní urbanismus města.

3 KRITIKA SOUČASNÉHO PLÁNOVÁNÍ MĚSTA

Problém našich měst a správného fungování spočívá v neinformovanosti široké veřejnosti o budoucnosti jejich města. Obyvatelé by měli být informováni o nových událostech, měli by být zapojeni nebo by měli mít možnost vyslovit svůj názor. Bohužel se zpravidla dozvídáme o nových záměrech města pozdě, kdy už nemáme možnost nikterak výstavbu a plánování ovlivnit. Osobně jako nejsmutnější fakt vnímám, když se o podobných záměrech města dovídám skrze sociální média, kde je nám jako občanům záměr nebo rozhodnutí města pouze oznámeno. Myslím si, že by měly vznikat veřejné diskuze, kde se sejdou jak odborníci, tak široká veřejnost a město by nám občanům mělo poskytnout možnost se na plánování města podílet, tak jak je to naprosto běžné například v zahraničí nebo nově také v Praze v Centru architektury a městského plánování. Kvalitní veřejný prostor nás vybízí k častému a přirozenému užívání. Cílem takového veřejného prostoru je naše dobrovolná vůle v něm pobývat a také se do něj trvale navracet. Zamysleme se a vybavme si, zda nějaký takový prostor ve svém městě máme a kolik času v něm trávíme. A pokud takový prostor máme, ale netrávíme v něm žádný čas, proč tomu tak je? Zásadní roli pro každý veřejný prostor je jeho blízký dosah, to znamená, že hlavní roli a možnost na něm něco změnit mají jeho blízcí obyvatelé. Důvodem, proč ve své diplomové práci zmiňuji téma veřejného prostoru, je v první řadě záměr přetvořit momentálně prázdný prostor po zdemolované vile k veřejnému užívání. Myslím si, že rozhodnutí vystavět na pozemcích polyfunkční centrum společnosti Generali, které bude obtékat památkově chráněnou stoletou vilu a dotýkat se bude také Charvátovy modernistické vily od architekta Vladimíra Fultnera, není správné. Myslím si, že si tyto pozemky zaslouží víc než plánovaný záměr společnosti Generali. Navíc město uvažovalo o budoucím konceptu, jak doslova píše: „Radnice chce z Gočárový třídy udělat zklidněný městský bulvár. K tomu však dojde až po vybudování jižní spojky a pokračování silnice R 35. „Tím dojde k výraznému snížení

dopravy v centru a na Gočárově třídě," dodal náměstek.¹² Kde je tedy vize pro městský zklidněný bulvár? Myslím si, že nové polyfunkční centrum společnosti Generali by asi ke zklidnění moc nepřispělo. Jak řekl architekt Karel Schmied: „Některé zakázky se dostávají do rukou ne příliš zodpovědných projektantů. Nešťastným příkladem toho je Aupark, kde vznikla obrovská stavba, která zcela prostorově vyčerpává území. Obchodní centra jsou zřejmě společenská nutnost, ale pro město je to neštěstí. Střediska do sebe vtáhnou veškeré požadavky na vybavenost v okolí a kolem pak vzniká vakuum. Takže například Aupark znamenal odumření obchodů na Gočárově třídě, to se velmi těžko poté napravovalo. Developeři mají velmi dobře spočítanou výnosnost podobných projektů a velmi tvrdě za tím jdou. Pozemky v centru města mají cenu zlata. Gočárova třída by si zasloužila, aby Anička zmizela, aby místo ní vznikla nějaká větší budova, která architektonicky propojí Gočarovu třídu. Jenže to pásmo vil kolem okruhu je stanovené už Gočárem. Tam se protínají tyto dvě důležité linie. Je to těžké rozhodnutí, já osobně bych dal přednost linii Gočarovy třídy. Bohužel Anička je památkově chráněná, takže je rozhodnuto.“¹³

Veřejný prostor dává život městu, umožňuje setkávání, vyvolává potěšení a emoce, inspiruje nebo dráždí smysly, nabízí historické i aktuální reflexe společnosti. V tomto ohledu jde o kulturní prostor srovnatelný s divadlem, muzeem nebo koncertním sálem. Veřejný prostor je samozřejmě reálný, ale neexistují argumenty, pro které by měl být umisťován mimo kulturní sféru. Odmyslíme-li si čistě funkční aspekty, jde beze sporu o médium, které silně ovlivňuje a dotváří kulturní profil člověka a společnosti. Porozumění městu jako sdílenému prostoru k životu by mělo být základní znalostní výbavou každého jeho obyvatele. Nejdůležitějším činitelem určujícím kvalitu veřejného prostoru je architektura sama. Úprava a návrh prostoru

¹² IDNES.cz / Hradecký kraj: Gočárova třída v centru Hradce Králové pustne, zavřely další obchody [online]. iDNES.cz, 2016 [cit. 2018-05-06]. Dostupné z: https://hradec.idnes.cz/zavrene-obchody-na-gocarove-tride-v-hradci-fia-/hradec-zpravy.aspx?c=A160830_2269726_hradec-zpravy_the

¹³ Aupark a křižovatka Koruna jsou ostudy Hradce, míní oceněný architekt. IDNES.cz: Hradec [online]. 2018, 24. dubna 2018 [cit. 2018-05-10]. Dostupné z: https://hradec.idnes.cz/rozhovor-architekt-karel-schmied-hradec-kralove-aupark-cena-ulricha-119-/hradec-zpravy.aspx?c=A180423_397121_hradec-zpravy_the

tvořeného prvotně architekturou je vždy něčím druhotným a nemůže odstranit deficit, které špatná nebo nevhodná architektura způsobila.¹⁴

3.1 Inspirace ze zahraničí

Může být veřejný prostor jako divadelní scéna? Rozeznáme realitu od fikce a je to vůbec zapotřebí? Podívejme se na pár příkladů ze zahraničí na nové svěží ikony. Jako výborný způsob, jak skloubit potřebné s užitečným, bych uvedla například tržnici v Rotterdamu stojící na historickém místě u Binnenrotte vedle vlakového nádraží Blaak. Na této tržnici je unikátní, jak dokázala spojit všechny různé funkce a zároveň přitahuje velké množství mezinárodních návštěvníků a tisku. Tato tržnice měla být důležitým impulzem ve vývoji čtvrti Laurenskwartier a musela posílit východní stranu centra města. Byla zapotřebí veřejná, otevřená budova s dobrou dostupností. A to se velmi dobře povedlo. Vzhled tržnice rozhodně nepřehlédnete a na první pohled vás zaujme i z velké dálky. Její pestrost barev je ohromující. Jedná se o velmi odvážný architektonický počín. Autory jsou architekti, kteří se prezentují pod zkratkou MRDV a zaměřují se na městskou problematiku. V jejich portfoliu najdeme spoustu odvážných realizací. Za zmínku stojí například projekt vertikální vesnice „Next Hutong“. Jedná se o výzkumný projekt, který zkoumá uličky severočínských měst, týkající se zejména Pekingu, kde převažují obytné čtvrti. Je to instalace, nový model několika místností, které naplňují idealistickou perspektivu v omezeném prostoru. Tito architekti mají odvážné nápady a nebojí se ani barev. To vám dává záruku jedinečnosti, kterou nepřehlédnete. A to je důležitý aspekt pro oživení veřejného prostoru.

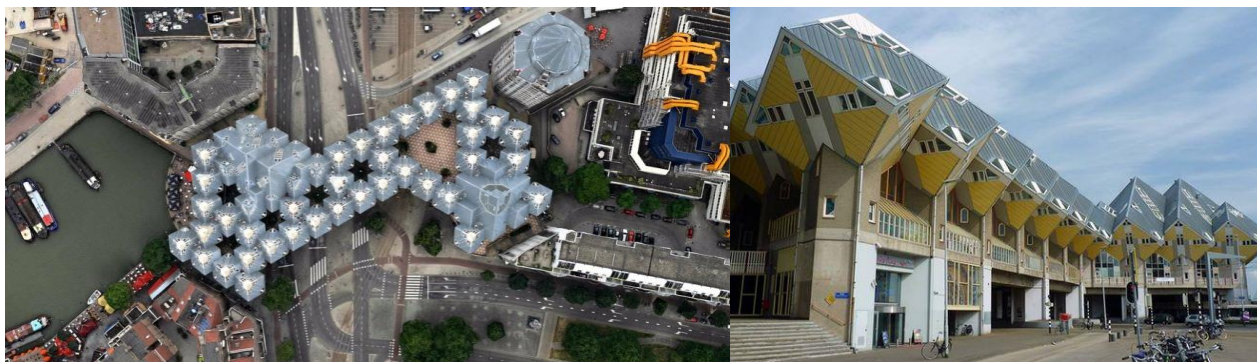
Obrázek 9. - Tržnice v Rotterdamu – Vertikální vesnice v Severní Číně
autoři: MRDV architects

Dále bych uvedla v příklad nepřehlédnutelný hotel Inntel v Amsterdamu. Daleko se odlišuje od běžných hotelů a to především svým vzhledem. Autoři tohoto hotelu jsou WAM architekti, kterým se svým návrhem povedlo dojít až na samou hranici kýče. Hotel se nachází v oblasti Zaandam, který má bohatou historii i svoji nezaměnitelnou typickou podobu díky větrným mlýnům a úspěšnému lodnímu průmyslu. Abych pravdu řekla, když jsem hotel poprvé uviděla na jedné z architektonických stránek, tak mě dost šokoval. Je to něco naprosto nečekaného a v tom je ta síla. Nizozemští architekti se zkrátka nebojí experimentovat. Co je ale na tomto hotelu důležitou stránkou, že podmaňuje své široké okolí. A to je velmi důležitý úkol veřejných staveb. Tvoří totiž nepřehlédnutelnou dominantu křižovatky. Autoři návrhu doslovně přejali tvarosloví i barevnost tradičních staveb a vyskládali z nich dvanáctiposchodovou věž, aby uspokojily prostorové nároky klienta. Hotel se 160 pokoji a konferenčním centrem se snaží těžit z vesnického slohu 'Zaanse Schans' a současně nasytit moderní městské potřeby. Zbývající části fasády pokrývají historizující kulisy ve čtyřech odstínech zelené barvy.

Obrázek 10. - Zaandam hotel v Amsterdamu – autoři: WAM architects

Jedním z odvážných počínů, který ještě zaslouží zmínku je Cube House v Jižním Nizozemí. Soubor inovativních domů postavených v Rotterdamu stejně jako tržnice, kterou jsem již zmiňovala. Domy navrhl architekt Piet Blom. Je to bizarní architektonický experiment paradoxně v nejvíce historické části Rotterdamského přístavu. Piet byl požádán, aby obnovil zničenou architekturu v oblasti Oude Haven po druhé světové válce. Piet je známý pro svou touhu napadnout běžné konvence, nechtěl, aby domy připomínaly typické bydlení. Razil teorii, že „budova musí být rozeznatelná jako dům, aby se mohla kvalifikovat jako bydlení." Jen málo staveb přežilo bombardování Oude Haven v roce 1940. V důsledku změny vlády v roce 1974 se městská regenerace a bydlení staly hlavními prioritami pro obecní radu. Hans Mentink, politik, který se tehdy zabýval územním plánováním, byl unavený z užitkové architektury, která se stále více rozšiřovala, a věřil, že Rotterdam "potřebuje architekturu s nějakým životem". Po následné výstavbě restaurací a barů se Oude Haven stal jedním z nejživějších nočních oblastí ve městě. Tento vývoj není překvapením vzhledem k tomu, že Blomova architektura, zejména Kubuswoningen, měla za cíl zachytit módní a metropolitní esenci Rotterdamu.¹⁵

Obrázek 11. - Cube House v Rotterdamu – autor: Piet Blom

¹⁵ Archdaily: AD Classics: Kubuswoningen / Piet Blom [online]. archdaily, 2014 [cit. 2018-05-06]. Dostupné z: <https://www.archdaily.com/482339/ad-classics-kubuswoningen-piet-blom>

3.2 Jaké si z těchto staveb vzít ponaučení?

Na ikonických stavbách, které jsem uvedla jako příklad, se mi líbí, jak reagují a komunikují se svým okolním prostředím. Je to odvážná architektura, která se stala důležitou součástí města a dominantou dané lokality. Příklady ukazují, že i odvážným přístupem se dá vyřešit problém městské části. Návrhy jsou většinou stanoveny na základě svého okolí a kontextu a řeší komplikované situace, které si žádají důkladnou studii, dokud není nalezeno řešení. Připoutat pozornost obyvatel ke svému městu je jejich hlavní úlohou. Tyto příklady jsou také umístěny v citlivé lokalitě městského centra, umožňují transformovat své okolí v místech, které potřebují urbanistickou pomoc. Mnohdy jsou koncipovány netektonickým způsobem, protože jejich dopad má být větší, než je jenom hranice jejich pozemku. Čerpají také z historie a slohu okolního prostředí a tím přesahují rámec architektury svou formální a vizuální podobou. Tyto návrhy se nutně nepodřizují běžným architektonickým konvencím, ale hledají nové přístupy a napadají zaběhlé konvence. Nestávají se jen běžnou užitkovou architekturou, ale přinášejí nový impuls, který dokáže nastartovat jejich blízké okolí a přetvořit ho v nové pulsující místo.

4 KONCEPT

4.1 Popis řešení

Když při cestování narazím na nějakou kontroverzní architekturu umění či design, mám z toho vždy velkou radost. Vnímám to jako odvážný a důležitý krok, který dřív nebo později město ocení. Proto jsem se i já rozhodla postupovat při navrhování odvážně a kontroverzně, nebát se experimentovat. Už jenom proto, že jako národ máme nedostatečné sebevědomí. Nemůžeme se už vymlouvat na socialismus, jak máme ve zvyku. Chybí zde vize, odvaha a osvědčená snaha utvářet něco nového, nový impuls, který dokáže pozměnit k lepšímu naše město. Dotýkat se architektury, balancovat na hraně nemožného, nesmířit se s konvencí, to je můj cíl práce. Mapuji terén a pokládám si otázku jak správně návrh uchopit. Často vídaný problém u některých staveb je absence respektu k historii a

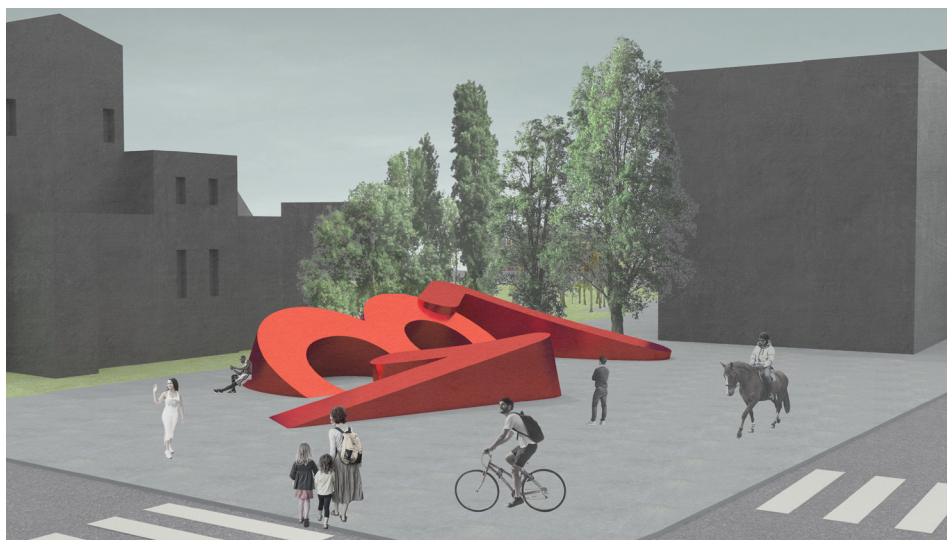
urbanismu nebo předimenzované měřítko. Zjišťuji, že práce s prostorem po zdemolované vile na rohu rušné křižovatky není lehký úkol. Pokládám si otázky, co by daný prostor měl vyzařovat, co by se v něm mělo odehrávat, jak by se v něm měli lidé cítit a zda by měl být vůbec vyplněn. A naopak mě napadá myšlenka, zda si nezasluhuje být jen prázdnem. Rozhodla jsem se postupovat rychlou metodou v podobě různorodých skic tak, že vytvořím dvacet variant možných řešení. Každý den po dobu dvaceti dní vznikne jeden návrh. Postupovala jsem od drobnějších zásahů k velkým objektům. Některé návrhy jsou více umělecké, sochařské, jiné zase více architektonické. Schválně balancuji na hraně umění a architektury a snažím se tím vytřídit možné řešení, abych se pokusila v rámci možností navrhnout prostor v šíři daného pozemku. Donutilo mě to upustit uzdu své fantazie a nepoutat se jen k jednomu návrhu. Vyzkoušet si i trochu bláznivé varianty mi dalo určitý nadhled. Nárožní prostor této křižovatky je velkou otázkou a zároveň velkou výzvou, na kterou hledám odpověď bez ohledu na její již plánovanou budoucnost. Vydala jsem se cestou, která se snaží zaplnit prázdný prostor takovým způsobem, abych nepodléhala mainstreamovému soudobému přístupu k architektuře a odpoutala se od konvenčních forem.

4.2 Studie - koncepční návrhy

Každý den není stejný a podle toho se odvíjejí i mé návrhy. Některé jsou propracované více, některé méně. Ke každému návrhu přikládám krátký popis, jak jsem nad návrhem uvažovala a jaké je jeho sdělení, proč vypadá tak jak vypadá. Tyto návrhy slouží jako studie, která se snaží navázat na prostředí a najít výsledné řešení.

DEN 01

Začínám prvním návrhem, který je sochařského rázu a zahrnuje parcelní číslo 731., na které svůj návrh umísťuji. Číslo jsou umístěna volně a jsou ledabyle rozložena. Pomalu se propadají do země tak, jak plyne čas v prázdném prostoru, který marně čeká na oživení. Je to kontroverzní plastika, která má upozornit na dané místo, zastavit kolemjdoucí a nechat jejich myšlenky volně plynout. Tato plastika je jako náhrobní kámen. I domy si zaslouží svou upomínku.

Obrázek 12.

DEN 02

Druhý návrh představuje objekt, kterým je zrcadlo. Zrcadlo totiž odráží pravdu a tím odpovídá na vzniklou situaci. Tím myslím, že odpovíká na otázku, proč je místo prázdné, je jeho odraz, kterým je pojišťovna Generali. Byla to právě ona, která nechala vilu zdemolovat. Myslím si, že je to dobrá odpověď na otázku, byť se vedou spory o tom, kdo je vlastně viníkem tohoto zpustlého kousku města. Každopádně společnost Generali vše započala a tak by to měla také zakončit.

Obrázek 13.

DEN 03

Návrh třetí má stejný myšlenkový základ jako návrh druhý, jen místo zrcadla je situována úplně stejná vila, jako je vila Anička. Říkala jsem si, jaké by to asi vyvolalo reakce, kdyby se před vilou Anička objevilo její dvojče. Jaký to má důvod? Co kdyby nové centrum nebylo tak úplně nové, co kdyby vypadalo jako secesní vila. Protože je vila Anička prohlášena za památnou stavbu, mohla by být nová stavba chápána také jako památka a do budoucna by mohla být zárukou „pokračovatelky“, a tím by bylo zaručeno, že vilu zdemolovat nemohou.

Obrázek 14.

DEN 04

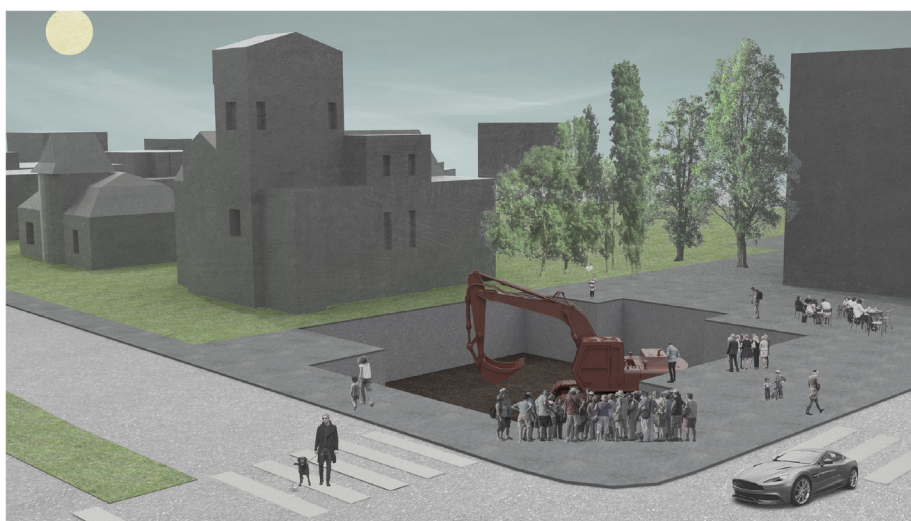
Čtvrtý návrh pracuje s hloubkou terénu. Inspirací mi bylo náměstí Plaza de los Fueros ve španělském městě Tudela. Náměstí se nachází ve staré židovské čtvrti a jeho historie sahá do 17. století. Takovou historii vila neměla, ale líbí se mi, jak dokázali zachovat kousek historie a využít ho ve svůj prospěch. Tak se podařilo udělat náměstí zajímavé. Toto místo se stalo centrem společenského života sloužící k setkávání a odpočinku. Přesně toho jsem chtěla dosáhnout svým návrhem i já. Vím, že nepracuji s tak velkým prostorem jako je náměstí, ale myslím si, že i malá část může pozvednout větší část města a navrátit mu život. Návrh kopíruje původní půdorys vily a připomíná odkryté hradby, do kterých lze vstoupit. Využít takovýto prostor by se dalo hned několika způsoby. Sklepní prostory, které tento prostor připomíná, jsou pro Hradec typické a sahají do 14. století. V této době se v Hradci Králové stavělo z cihel. Typickým příkladem sklepení byly takzvané Lochy. Jsou to tunely, vycházející přímo ze sklepů do hloubky čtyř až deseti metrů pod budovou. Dříve sloužily k ukládání potravin a piva v sudech. Spojení veřejného prostoru určeného k užívání, setkávání a odpočinku spojené z historií města je myslím si dobrým lákadlem jak pro turisty, tak obyvatele města. Dokážu si představit, že by v takto vzniklém prostoru mohlo fungovat například coworkingové centrum, knihovna, kavárna, galerie pro umělecké školy, taneční sály a tak podobně. Dobré prostory se přeci mohou nacházet i pod povrchem, obzvlášť když jsou pro Hradec

Obrázek 15.

DEN 05

Pátý návrh je čistě sochařský. Půdorys zdemolované vily je vyhlouben pod povrch a v něm stojí demoliční element – bagr. Jedná se o gesto, které má poukazovat na problém s developmentem. Klesá počet vydaných stavebních povolení nebo se výstavba pozastaví úplně. Enormně dlouho trvá získání všech potřebných potvrzení ke stavbě. Výstavba klesá nebo se zastavuje úplně. S takovými projekty je spojena spousta byrokracie a tím vzniká problém, který trápí nejedno české město. Myslím si, že je nejvyšší čas s tím něco začít dělat. Jako výrazný příklad toho, jak by se to dělat nemělo je například Liberecký Perštýn. Velmi smutný příklad toho, když se kvůli úřednickým tahanicím zhyzdí část centra města.

Obrázek 16.

DEN 06

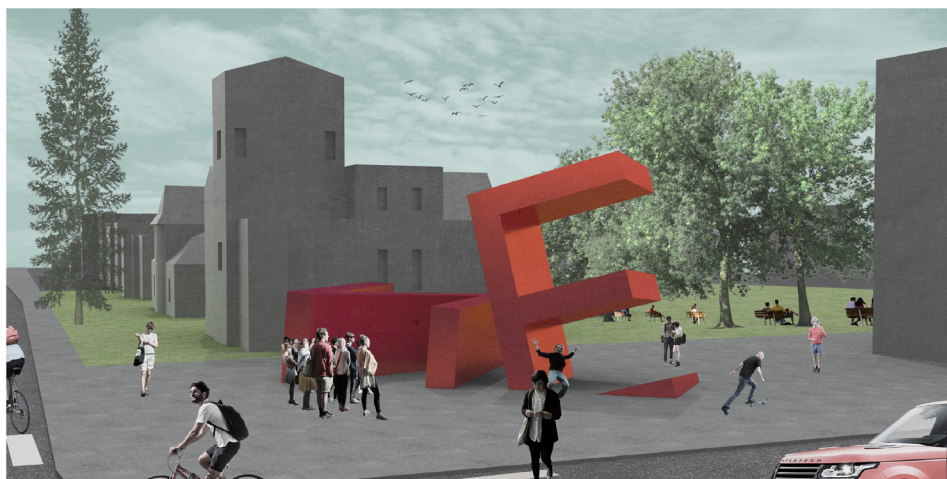
Při šestém návrhu mi byl inspirací židovský památník v Berlíně. Na památníku se mi líbí jeho kontroverzní podoba – betonový hřbitov uprostřed města. Chtěla jsem vytvořit hravý prostor, určený k odpočinku v rušné části města, pracovat s rozdílnými výškami a plochami. Trochu kontroverzní spojení, ale návštěvník by za vysokými zdmi našel svůj kousek klidu. Cítím však, že toto místo není pro tento návrh vhodné a tak hledám další možné řešení.

Obrázek 17.

DEN 07

Sedmý návrh je trochu politický a přímočarý. Jedná se o plastiku slova NE, která má vyjadřovat nesouhlas s momentální situací. Je to trochu banální ale zároveň všeříkající. Tato plastika říká NE, takhle by to dál nešlo. Je to jenom krátkodobá instalace, která si klade za cíl na sebe hlavně upozornit a vzbudit zájem veřejnosti.

Obrázek 18.

DEN 08

Osmý návrh není nic převratného, ale možná převrátí náš zájem nebo přesněji řečeno nezájem. Na místě, které bylo prázdné a nevyužívané, se přes noc objevily obrovské zdi, které ohraničují parcely marně čekající na své nové polyfunkční centrum. Tyto parcely obehnané zdí mají poukazovat na problém dnešní doby, kterým trpí naše města. Už mě upřímně nebaví sledovat tahanice mezi úřady, abychom se vůbec dočkali něčeho nového. Proč jenom neumíme řešit problémy nějakým konstruktivním způsobem? Přestávám být ve věcech města Hradce Králové optimistická a tak alespoň prostřednictvím této práce vyslovuji svůj názor a doufám, že se do budoucna něco změní. Stejně tak, jako bych velmi ráda něco změnila já.

DEN 09

Obrázek 19.

Devátý návrh ukazuje univerzální řešení plochy zazelenit a vytvořit z nich park. Zeleně není ve městě nikdy dost a navíc pro Hradec jakož to zahradní město je park typický. Tato část parku by mohla navázat na již vzniklé parky v jejich blízkém okolí a vytvořit tak zelenou linii v centru města. Chápu, že park na rohu křižovatky není zrovna obvyklé řešení, ale není to řešení nemožné a do budoucna, pokud by se Gočárova třída stala přeci jenom zklidněným městským bulvárem, tak bych tento zelený kout jenom uvítala.

Obrázek 20.

DEN 10

Návrh číslo deset pracuje opět s hloubkou terénu. Trochu připomíná památník 11. září v New Yorku pro svůj tvar. Tento tvar ovšem zjednodušeně kopíruje půdorys vily, to znamená její přibližnou rozlohu. Do středu sestupuje schodiště, které je určeno primárně k sezení a v samotném středu se nachází světelná klec, která prostor osvětluje v noci a vytváří nevšední prostor. Tento způsob ztvárnění je jakousi památkou na zdemolovaný dům a v terénu najdeme jen jeho otisk přetvořený k veřejnému užití. Schodiště je pro Hradec typickým prvkem. Velké náměstí se nachází na kopci, protože v historii sloužilo město jako vojenská pevnost. Abyste se na náměstí dostali, musíte často vystoupat po schodech, které jsou součástí bývalého opevnění. Na druhé vzdálenější parcele jde návrh opět pod terén, stejně jako u bližšího prvního návrhu. Rozdíl však spočívá v jejich využití. Zatím co první, bližší návrh slouží jako určité memoriam, druhý, vzdálenější návrh je určen pro jiný druh využití. Například kavárnu nebo vchod do podzemního parkoviště.

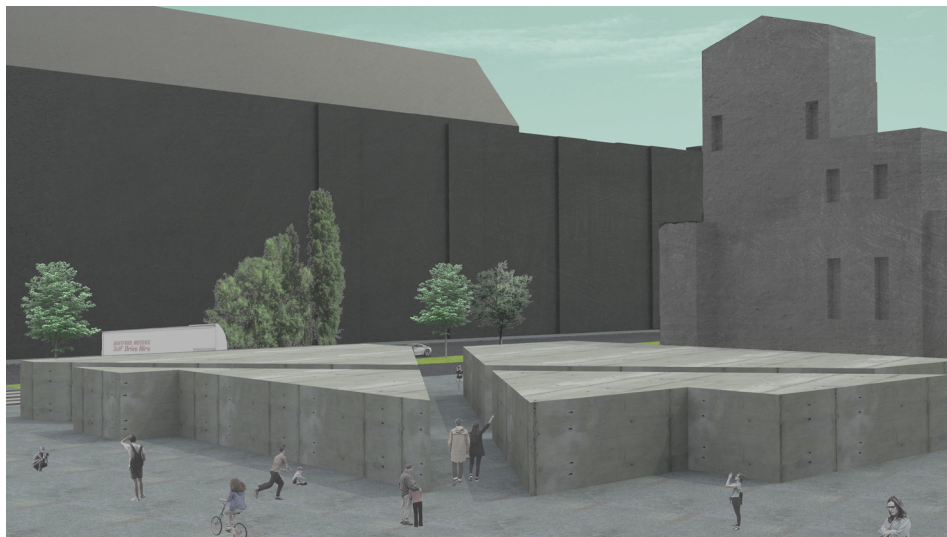
Obrázek 21.

DEN 11

Přesuneme se k návrhu číslo 11. Tento návrh je velmi kontroverzní. Jedná se o dvě výškové věže, připomínající bývalé světové obchodní centrum v New Yorku. Urbanisticky nepřijatelné, protože věže přesahují regulační výškovou zástavbu. Tento návrh neberu vážně, ale baví mě pomýšlení na to, jakým způsobem by mohl vyvolat vlnu rozhořčení. Věřím však, že by si našel také své příznivce. Myslím, že by to byl dobrý experiment pro obyvatele, jak by se s tímto zásahem ztotožnili. Ukázalo by se, že lidé mají přeci jenom zájem o to, co se v jejich okolí děje. Můj záměr byl burcovat a provokovat. Říká se, že akce vyvolá reakci. A o to mi právě jde. Od začátku jsem chtěla k návrhu přistupovat odvážně, ale myslím si, že tento prostor není urbanisticky připraven na takový výškový výstřelek.

DEN 12

Návrh v pořadí dvanáctém se navrací zpátky na zem, možná až trochu moc. Návrh opět kopíruje půdorys vily, který je vytažen do výšky dvou metrů. Je protnut písmenem X, protože písmeno kopíruje pěší trasu, která by tudy eventuálně mohla vést. Jsou to dvě, protínající se cesty. Návrh má opět připomínat jakési memoriam bývalé vily. V noci může být světelně nasvícen a tím by mohla být vytvořena nevšední atmosféra.

Obrázek 22.

DEN 13

Návrh číslo třináct je v podstatě ten samý, jen jde objekt pod terén a vytváří jakési jezírka. Kašny ve městě oceníme hlavně v létě, kdy je velké horko. Upřímně ale nejsem velký příznivec kašen z toho důvodu, že se v nich usazuje nepořádek a proto je těžké je udržovat. Beru tuto variantu jako možnou formu, ale určitě pro mě není finální. Přesto si myslím, že jsou vodní plochy ve městech atraktivním prvkem a měly by být jejich součástí na místech, kde mají svůj význam a uplatnění.

Obrázek 23.

DEN 14

Pokračuji dál v navrhování a snažím se tentokrát trochu odvázat a pustit uzdu své fantazie. Rozhodla jsem se pro vytvoření dvou stejných objektů. Budovy jsou výškově srovnatelné s bývalou vilou, ale vzhledově se velmi odlišují. Nespojuje je vůbec nic, krom půdorysného rozložení. Budovy vás zaujmu na první pohled především svou fluidní fasádou. Tvar vznikl vcelku náhodou. Rozhodla jsem se, že budovy budou jakoby zabalené, čekající na své otevření. Jakoby přes ně někdo přehodil plachtu. Ukázalo se, že to byl dobrý nápad. Struktura je velmi zajímavá a největší kouzlo z ní dělá hlavně zvolený materiál, který celkový dojem ještě víc umocňuje. Nejsem si však jistá, jestli je tento návrh korektní k okolní zástavbě, především potom k Fultněrově vile. A tak čekám, co přinese další zítřek.

DEN 15

Obrázek 24.

Návrh číslo patnáct je velmi monumentální, trochu až antický. Snažila jsem se tentokrát návrh vyzdvihnout nad zemský povrch. A tak jsem návrh vykonzolovala na více jak padesát sloupků. Přiznávám, že je to trochu šílený nápad, ale o to vlastně šlo. Vzdálit se od reality a konvence. Návrh je ale až příliš monumentální a dobře ukazuje, která varianta není správná vůči svému okolí. Je přece třeba si vyzkoušet i špatné varianty, protože všechno špatné je k něčemu dobré a chybami se člověk poučí.

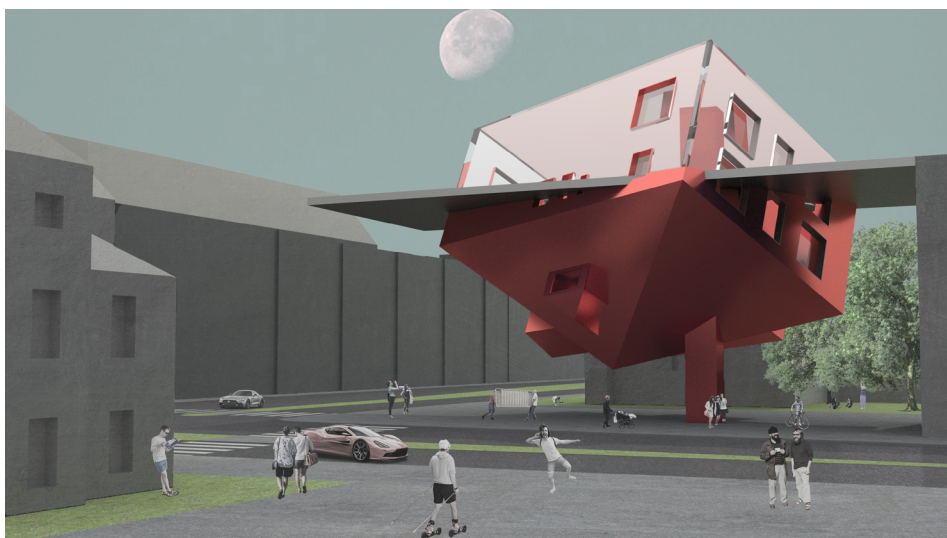
Obrázek 25.

DEN 16

Návrh číslo šestnáct si opět hraje s výškou a jde nad zemský povrch. Forma kopíruje tvar vily a přebírá její tvarosloví. Z vily se tak stává výšková budova. Jedná se o čistý experiment, hravá forma, která si klade za cíl vzbudit pozornost. Stává se nepřehlédnutelnou nejen pro svou výšku, ale také pro svůj vzhled. Viděli jste někdy „vilomrak“? Ted' už ano. Věřím, že i tato forma by našla jak své odpůrce, tak příznivce a vzbudila by vlnu zájmu. A o to mi jde především. Vyburcovat a zaujmout.

*Obrázek 26.***DEN 17**

Návrh číslo sedmnáct pokračuje ve své kontroverznosti. Při konzultaci jsme se shodli na tom, že do návrhu zahrneme původní vilu, kterou trochu zjednodušíme a otočíme vzhůru nohama. Vytvoříme tak trochu sci-fi svět, fungující dům vzhůru nohama, jehož jediná přístupová cesta je skrze komínovou šachtu, v níž se ukrývá výtah. Dům je naprosto funkční. Dokonce i stromy rostou vzhůru nohama. Tím vznikne naprosto neočekávaná forma. Forma, která bude budit zájem pozornosti. Lidé se budou zastavovat, dům si budou prohlížet a fotografovat. Bude se o tom psát a diskutovat. Hradec nedokáže tak dobře prodat svůj „turismus“ a tato forma si ho vyžádá. Je to odvážný návrh, který město potřebuje. Je to vstup do jiného světa. Kdo by ho nechtěl navštívit?

Obrázek 27.

DEN 18

U návrhu číslo osmnáct jsem se rozhodla, že nebude obsahovat nic. Prostě nic. Musí být tento prostor zaplněn? Co kdyby to byly prostě jen univerzální plochy, které by mohly sloužit pro sezónní pop up stánky. Dočasné obchody na nečekaných místech jsou teď trend. Tyto stánky velmi posilují povědomí daných firem. Proč nenakupovat pod širým nebem a zavírat se do velkých skleněných supermarketů, kde stejně strávíme víc času, než jsme původně plánovali. Umístění je pro trh v centru města ideální.

Obrázek 28.

DEN 19

U návrhu číslo devatenáct jsem se rozhodla upustit od předešlých forem a zkusit vytvořit něco úplně nového. Nebyla jsem stále spokojená s žádnou variantou. Hrála jsem si s myšlenkou původní vilu otisknout do fasádní hmoty a tím tak zanechat její stopu. Hledala jsem a řezala různé varianty, přišlo mi to esteticky velmi zajímavé a citlivé k okolnímu prostředí. Vznikaly zajímavé výřezy, na kterých bylo vidět, že se jedná o otisk domu, ale ne o otisk původní vily a to nebylo zřejmě dostačující. Návrh potřebuje něco víc, větší experiment, proto jsem se rozhodla hledat další řešení, snad už poslední. Nevzdávám se.

Obrázek 29.

DEN 20

Tento den se stal posledním návrhem. Vyplynulo mi, že by nebylo špatné spojit dvě varianty dohromady. Snažím se vytvořit zajímavý prostor v místě, kde se protínají dvě důležité, ale odlišné linie. Těmi liniemi jsou bytové domy od Gočára a vilová zástavba z počátku 20. století. Zároveň cítím, že by si nárožní roh rušné křižovatky Gočárový třídy zasloužil něco většího, co by domy propojilo. Developeři se většinou snaží vytěžit z daného pozemku maximum, co to jde. Doslova na centimetry vyždímají a využijí každíčkého místa. Ve výsledku nemá stavba žádný venkovní prostor a odstup. Problém také spočívá v soukromém investoru, který si může s pozemky udělat co chce. Já zase chci, aby vila, která ve Střelecké ulici již dnes nestojí, byla nějakým způsobem zachována. Ne proto, že bych byla její zastánce, ale proto, že je třeba poukázat, že se bouráním problém vždy nevyřeší, někdy může dokonce způsobit pro dané místo ještě větší potíže.

Snažím se vytvořit neočekávaný prostor. Narážím na problém, kterým je schizofrenie prostoru. Prostor trpící úzkostí, společenskou izolací, jde o prostor na rozhraní slohové architektury. Na jedné straně ulice se nachází vily z přelomu 20. století, na straně druhé bytové domy z první poloviny 20. století. Dva navzájem se respektující, ale odlišné stavby, které společně v souladu fungují. Tato harmonie však byla narušena a nyní se musí zase napravit. Snažím se upozornit na problém prostorovou instalací, která balancuje na hraně reality a fikce, přítomnosti a minulosti. Instalace, která v sobě spojuje tyto dvě stavby a momentální problematiku. Umělecký a architektonický přístup, který běží paralelně a slučuje se v jeden celek. Dává možnost k zamyšlení a utvoření si vlastního názoru. Ukazuje, jak se tyto stavby prolínají. Poukazuji na místo, které je těžko řešitelné a žádá si citlivý zásah. Ze všech navržených variant se jeví nejvhodnější realizace tohoto řešení. Tento návrh s sebou sice nese řadu náročnějších stavebních úprav v důsledku realizace, nicméně svým neobvyklým řešením výrazně přispívá k revitalizaci daného prostoru.

Obrázek 30.

4.3 Podrobný popis finálního návrhu

Umělecká instalace, kterou jsem vytvořila, ukazuje schizofrenii daného místa. Na jedné straně developerský projekt společnosti Generali, na straně druhé zdemolovaná vila. Je to střet zájmů a nezájmu. Je to smutný příběh, ale i ten se může dočkat šťastného konce. Návrh jsem založila na systematické analýze, která se zabývá i nežádoucími návrhy, které mohou dobře posloužit stejně tak, jako ty žádoucí. Ukazují a dokazují, co daný prostor je schopen unést. Tímto analytickým postupem se dá dojít k zajímavým nápadům a myšlenkám. Osobně si myslím, že mi tato forma systematického hledání dobře posloužila a pomohla nalézt možné řešení. Nesnažila jsem se vytvořit líbivý návrh, ale návrh, který přetváří problematiku prostoru, úřadů a soukromého investora. Protože je potřeba problémy řešit a ne je přehlížet. Proto jsem vytvořila návrh, který nepřehlédnete a který vás donutí zastavit se a zamyslet se. Je to střet historie se současností.

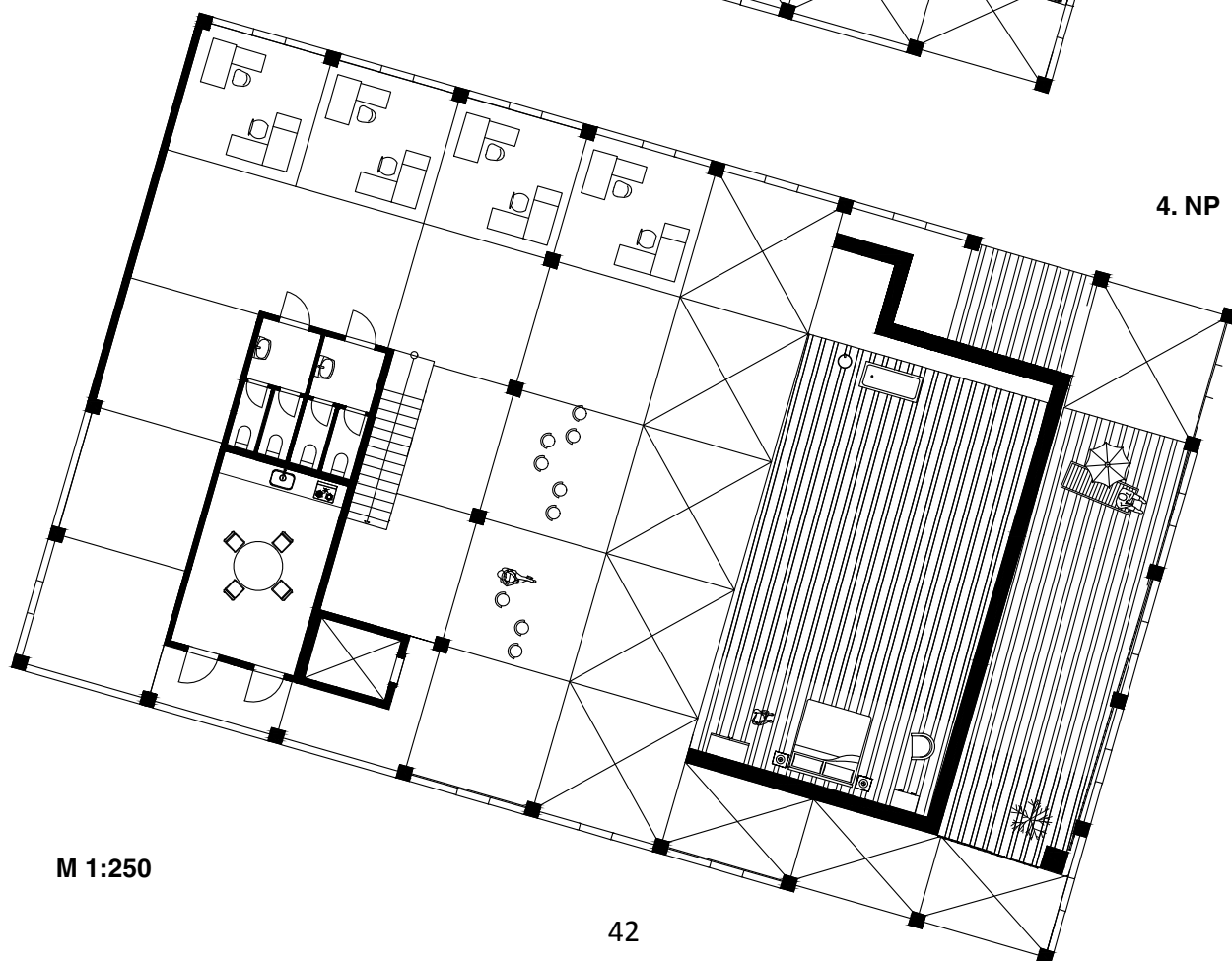
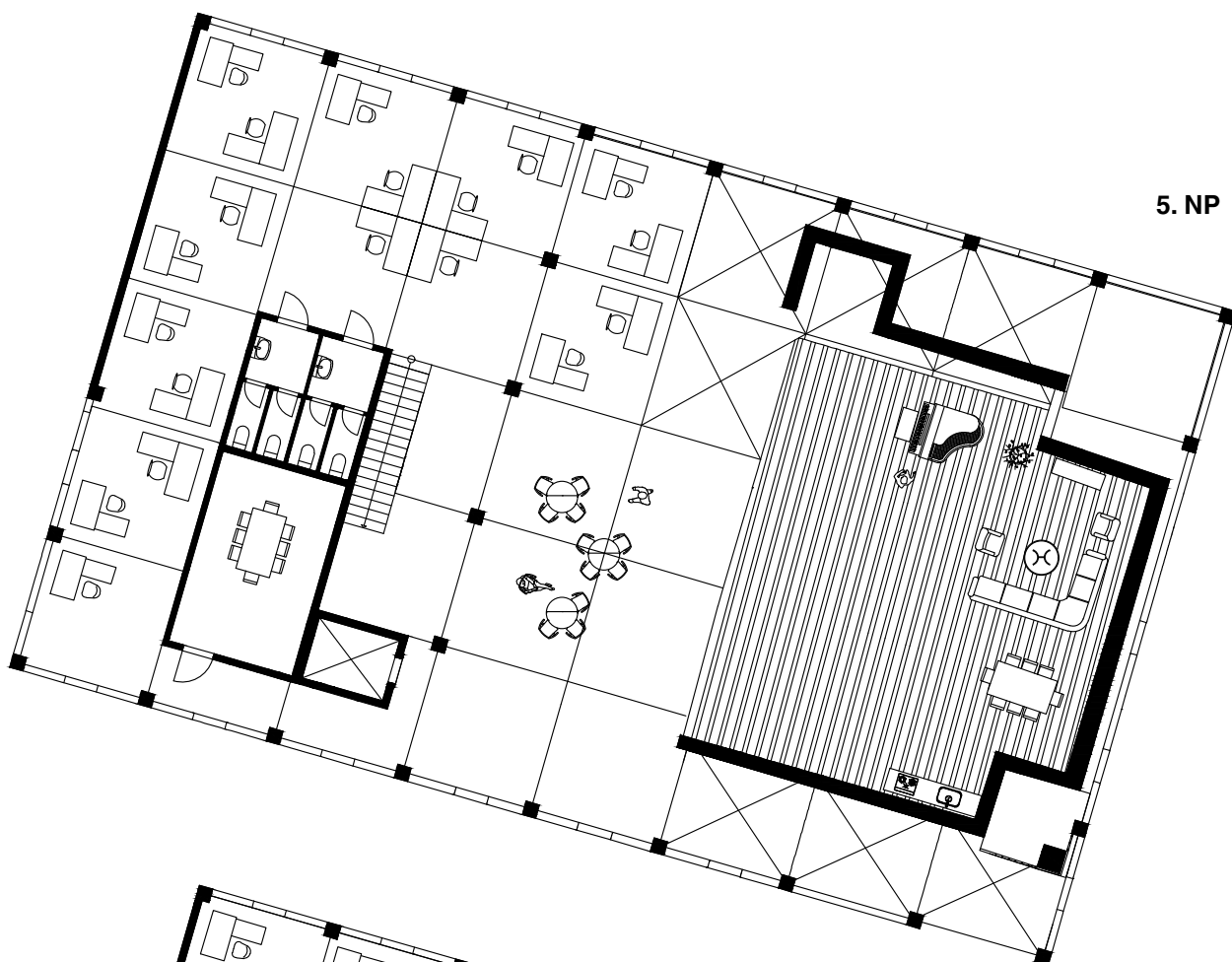
Vytvořila jsem trojrozměrnou kompozici pro konkrétní místo tak, aby transformovala vnímání prostoru. Dílo by se dalo zařadit mezi umělecké směry nazývané v exteriéru *urban design* a v interiéru *installation art*. Toto umění má zapůsobit svou monumentalitou a také je založené na intenzivním vnímání prostoru. Já pracuji s městským prostředím a využívám tedy daného prostoru a širšího okolí. Hranice mezi těmito uměleckými žánry se však překrývají. Touto formou vyjadřuji své pocity a nesouhlas. Jako nekonečný pozorovatel okolního prostředí vnímám tento prázdný prostor negativním dojmem. Ráda bych, aby se město Hradec Králové udrželo i do budoucna krásné a my mohli být hrdí na městský prostor, ve kterém můžeme spokojeně žít. Chci nadále slýchat, že Hradec Králové patří k nejkrásnějším městům naší republiky. Ovšem to by vše muselo fungovat jak má, což se zatím moc nedaří. Na druhou stranu se ale vedení města povedla revitalizace Šimkových sadů, což dokazuje, že město má zájem a umí, ale je potřeba věnovat pozornost také jiným důležitým místům. Tím místem je například Velké náměstí, které je srdcem města. Jiným příkladem by mohla být křižovatka Mileta, která je zase dopravní tepnou.

Můj návrh má kontroverzní a byrokratický podtext, který pro mě byl a stále je směrodatný. Chtěla jsem, aby byl schopen vyvolat emoce. I když se jedná o

uměleckou instalaci, není to jen pouhá maketa, jak by se mohlo na první pohled zdát. Objekt je volně přístupný a lze se dostat do všech pěti pater. V každém z pater se nachází svým zařízením trochu něco jiného a neobvyklého. Zajímavé na interiéru je především vzájemné prolínání mezi vilou a polyfunkčním centrem. Toto prolínání, které stavby záměrně rozkládá, má poukazovat na kontrast dvou naprosto odlišných staveb, které se stávají jedním celkem. Návštěvník se ocitne ve střetu těchto dvou zájmů a je na každém, zda se postaví na stranu historie (vila) nebo budoucnosti (nové centrum) nebo se stane jenom tichým pozorovatelem přítomnosti. Barvu vily jsem zvolila výraznou, abych připomněla, že kdy si byla součástí urbánního celku. Developerské centrum, které vilu pohlcuje, je v umírněných barvách aby mohla vila dostatečně vyniknout. Instalace může být dočasným impulsem, ale také stálou součástí městské zástavby. Může se stát ústředním bodem lokality. Věřím, že by si časem našla své využití, například jako galerie. Jednou ze zajímavostí návrhu je, že z každé strany působí trochu jinak. Z jedné strany na vás vykukuje část vily, z druhé pak zase developerské centrum. Hmotu návrhu jsem schválně odebírala tak, aby došlo k co nejzajímavějšímu prolnutí dvou objektů. V každém patře je prolnutí jiné a postupně se zvyšuje. Není náhodou, že z jedné strany vidíte jenom určitou část návrhu, například směrem od hlavního nádraží vidíte převážně jenom developerské centrum, to proto, že jsem chtěla dosáhnout a vzbudit v lidech moment překvapení. Abyste pochopili celý kontext, musíte k objektu přijít a prohlédnout si ho ze všech stran, pak pochopíte, že se uvnitř skrývá vila. Mým cílem bylo, aby se vila stala hlavním a výrazným prvkem a developerský projekt je jen skořápka, která vilu pohltila a vytěsnila. Návrhová analýza, o které jsem psala v předešlé kapitole, mě přivedla k uvědomění, že by nárožní parcela měla být vyplněna a výškově zarovnána, zároveň by měla podléhat svému okolí. Všechny tyto poznámky mě přivedli k finální podobě návrhu, který je zajímavá svou takřka nefunkční podobou, která ale klame oko a má své umělecké opodstatnění. Tato forma poukazuje na místo, které má svou bohatou historii, na místo, kde kdysi stály hradby, které chránily město. Nyní na tomto místě stojí architektonicky ceněné vily a jejich cestu kříží ceněná Gočárova třída. To jsou poznatky, které je třeba si uvědomit a brát je v potaz při návrhu budoucí studie.

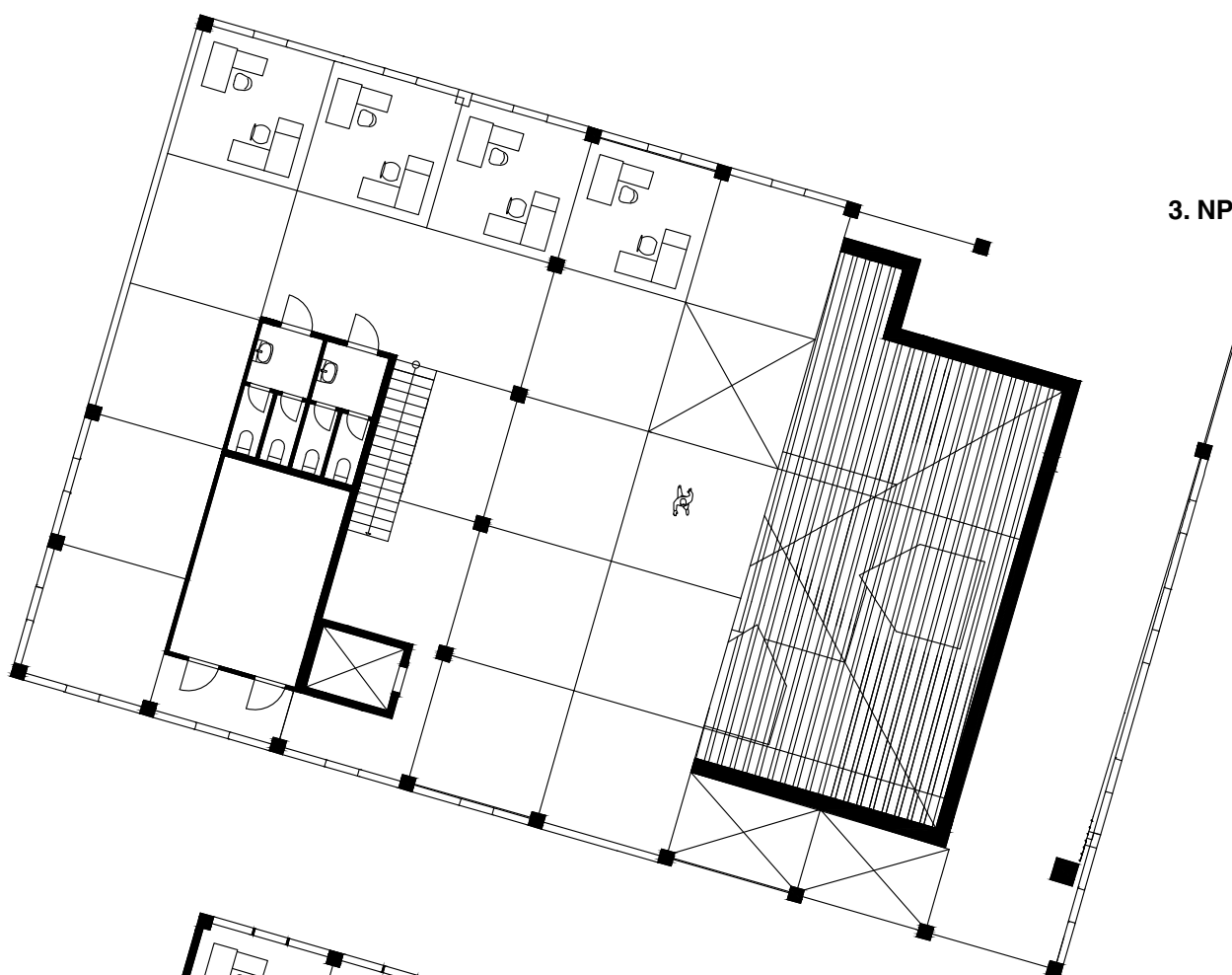
5 Ztvárnění návrhu

5.1 Výkresové přílohy - půdorysy

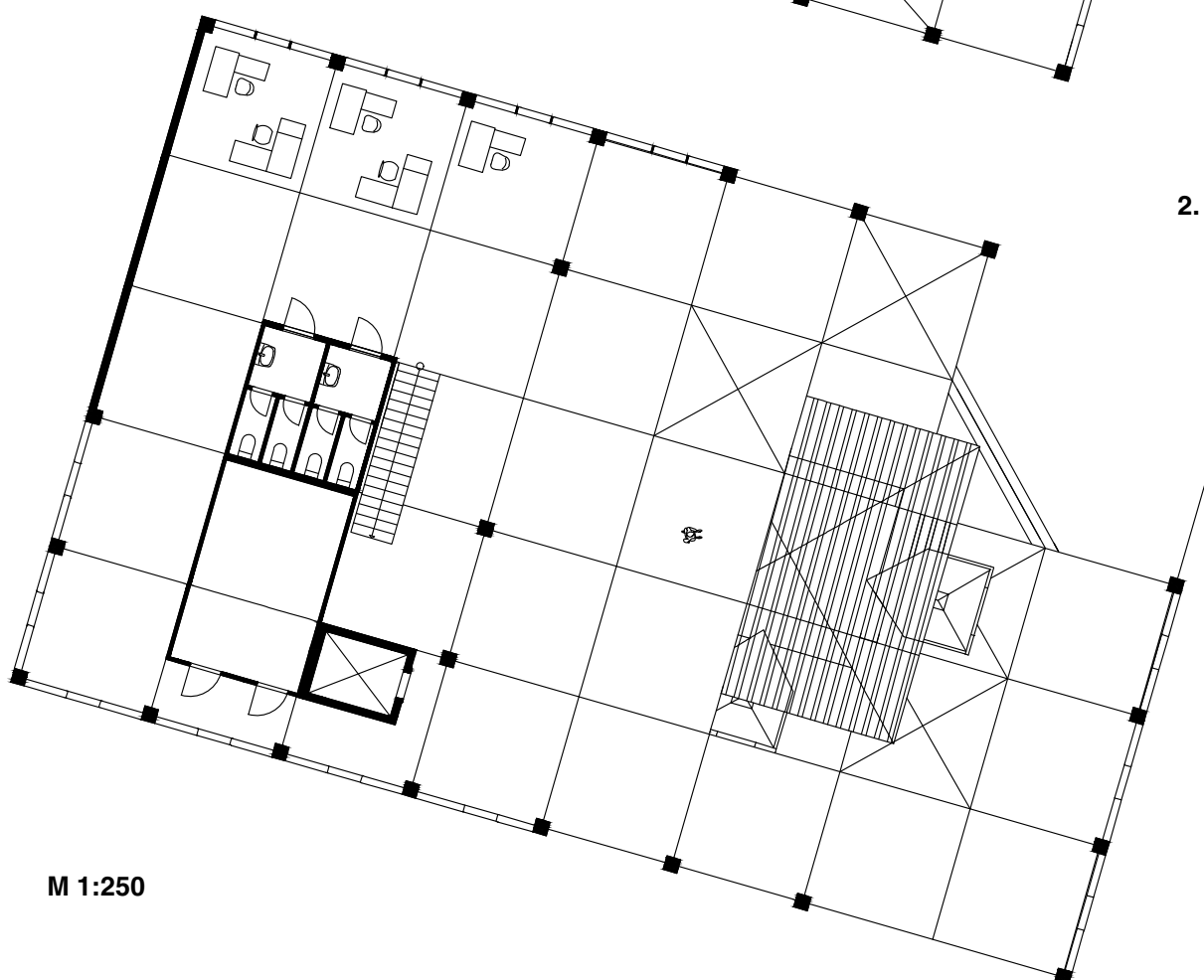

M 1:250

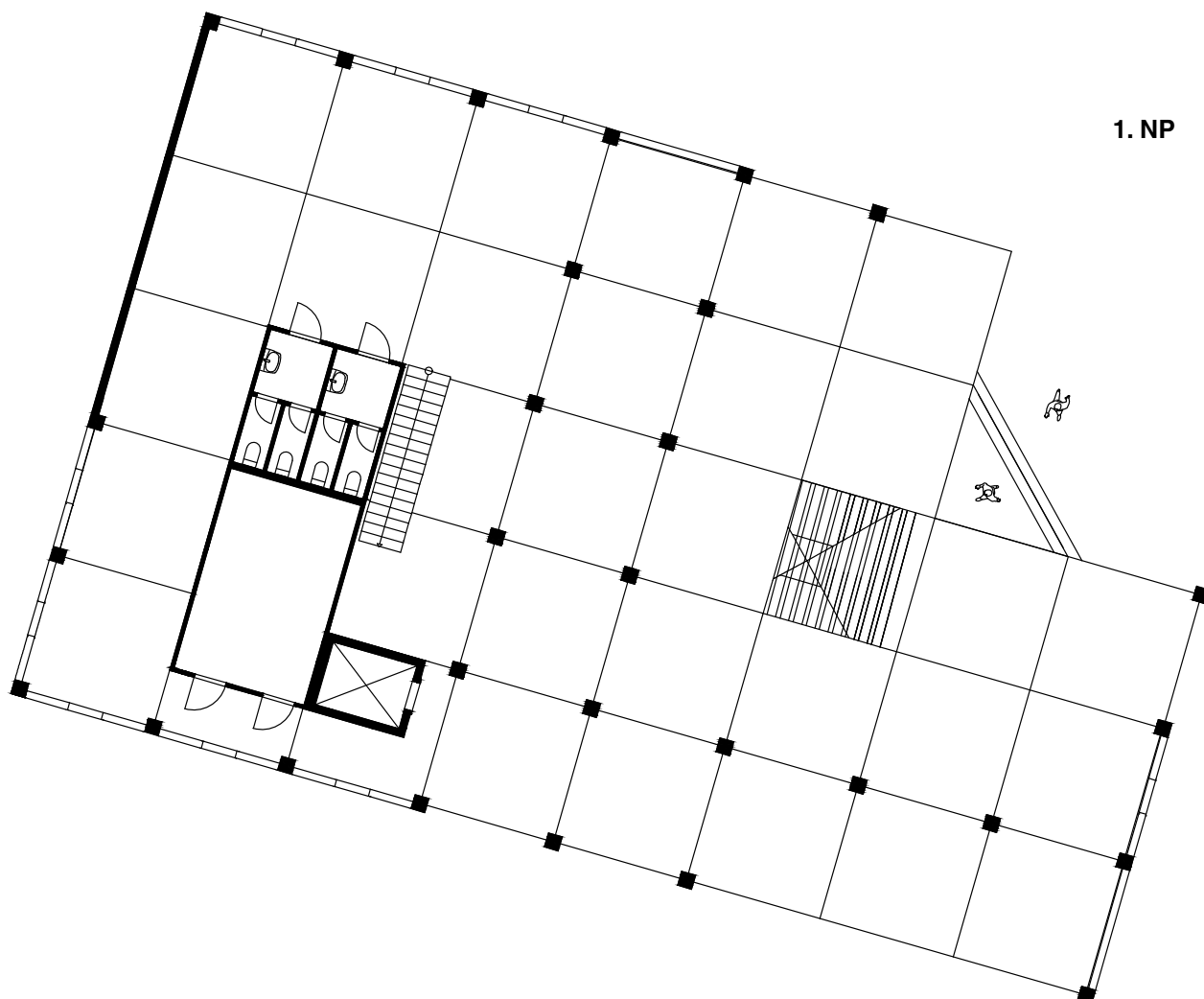
3. NP

2. NP

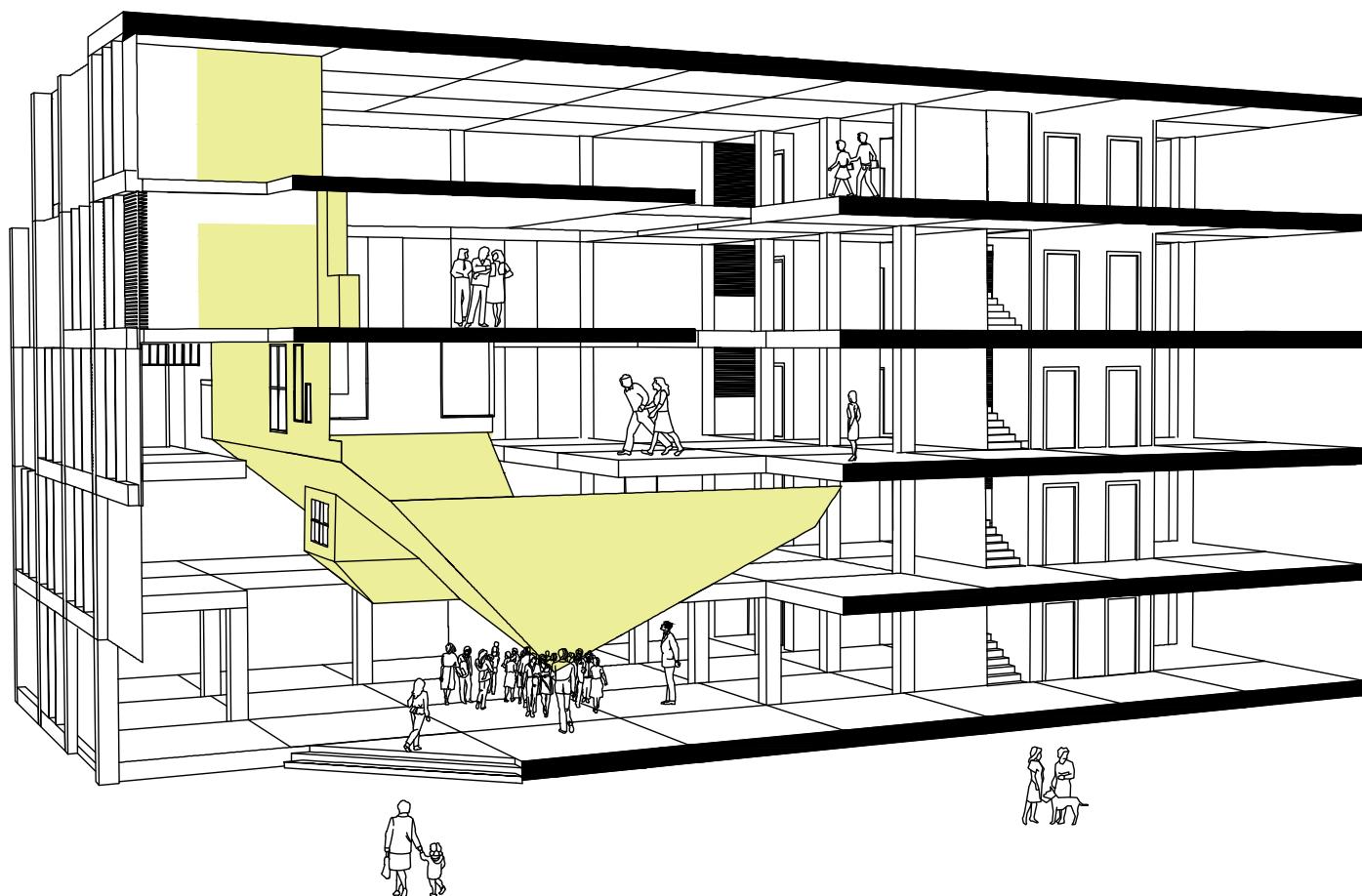

M 1:250

1. NP

M 1:250

M 1:250

5.2 Vizualizace prostoru

Obrázek - exteriér

Obrázek - interiér

5 ZÁVĚR

Jedním z cílů diplomové práce bylo analyzovat stávající situaci prázdného prostoru na Gočárově třídě. K tomu bylo nezbytně nutné uvést okolnosti, jak tento prostor vznikl. Nejenom nárožní parcela, ale i celá Gočárova třída by zasloužila revitalizaci. Potýká se s úbytkem obchodů. V posledních letech mizí jeden za druhým. Skončilo zdejší oblíbené infocentrum, restaurace a další obchody. Ulici tak lemují prázdné výlohy obchodů, minimum lidí a pouze jen a jen projíždějící auta. Do dnešní doby těžíme z Gočárova územního plánu a chlubíme se nálepkou „Salón republiky“ ale to už dle mého názoru bohužel neplatí. Nutností bylo také zamyslet se, jak důležitou roli tyto prostory mohou pro město i samotného člověka mít. Získané poznatky a závěry se staly podkladem pro zvolení optimálních úprav v řešené lokalitě. Hlavním obsahem práce bylo pro mě navrhnout optimální řešení prázdného prostoru. Za cíl jsem si pokládala ukázat, že danou situaci nemusí vyřešit jen „hezká“ architektura, ale upozornění na tento problém. Může iniciovat zájem o vytvoření živého prostředí, které když se využije správným způsobem, může prostor vyřešit dokonce lépe než univerzální řešení či developerský projekt. Takto se dá oživit celá lokalita a nalákat do ní lidi, přivést do míst novou energii. Cílem je dosáhnout oživení urbánního celku. Prostor poskytuje definici architektury. Takové místo se může stát symbolické a kupodivu i ekonomicky prospěšné. Je třeba překonávat zažitá stereotypy, vyhlášky a předpisy, aby mohlo vzniknout něco ojedinělého. Tato práce může pozměnit budoucnost lokality a posílit město. Protože negativní i pozitivní prostory nám formují každodenní život. Tato instalace definuje prázdný prostor dané lokality a uvádí v příklad její možné řešení.

6 Seznam obrazových příloh

Obrázek 1.	Situační mapa	11
Obrázek 2.	Prostor po zdemolované vile - současný stav	12
Obrázek 3.	Zdemolovaná vila na parcele č.p. 731	13
Obrázek 4.	Návrhy na nové polyfunkční centrum společnosti Generali	14
Obrázek 5.	Katastrální mapa	16
Obrázek 6.	Územní plán podle arch. Josefa Gočára	17
Obrázek 7.	Dům pro Václava Píšu a Václava Charváta	19
Obrázek 8.	Fultnerova vila	19
Obrázek 9.	Tržnice v Rotterdamu a Vertikální vesnice v Severní Číně	25
Obrázek 10.	Zaandam hotel v Amsterdamu – autoři: WAM architects	25
Obrázek 11.	Cube House v Rotterdamu – autor: Piet Blom	26
Obrázek 12.	Návrh 1	29
Obrázek 13.	Návrh 2	29
Obrázek 14.	Návrh 3	30
Obrázek 15.	Návrh 4	31
Obrázek 16.	Návrh 5	31
Obrázek 17.	Návrh 6	32
Obrázek 18.	Návrh 7	32
Obrázek 19.	Návrh 8	33
Obrázek 20.	Návrh 9	33
Obrázek 21.	Návrh 10	34
Obrázek 22.	Návrh 11	34
Obrázek 23.	Návrh 12	35
Obrázek 24.	Návrh 13	35
Obrázek 25.	Návrh 14	36
Obrázek 26.	Návrh 15	36
Obrázek 27.	Návrh 16	37
Obrázek 28.	Návrh 17	37
Obrázek 29.	Návrh 18	38
Obrázek 30.	Návrh 19	38
Obrázek 31.	Návrh 20	39
Obrázek 32.	půdorysy	42
Obrázek 33.	půdorysy	43
Obrázek 34.	půdorysy	44
Obrázek 35.	izometrický řez	45
Obrázek 36.	vizualizace	46

7 Seznam citovaných zdrojů

1. ČABLOVÁ, Markéta. Kvalitní veřejné prostory: Metodika tvorby a obnovy veřejných prostranství [online]. Brno: Nadace Partnerství, 2011 [cit. 2018-05-06]. Dostupné z: <http://urbanspace.rec.org/uploads/wp5-outputs-map/pp3-methodology-on-quantity-public-spaces-brno-czr.pdf>
2. Ministr kultury zachránil vilu Anička [online]. Hradecký deník.cz, 2008 [cit. 2018-05-06]. Dostupné z: https://hradecky.denik.cz/zpravy_region/anicka20080220.html
3. Novinky.cz: Adam Gebrian o smyslu veřejného prostoru: Jde o to zažít něco nekomfortního [online]. Praha: Novinky.cz, 2016 [cit. 2018-05-06]. Dostupné z: <https://www.novinky.cz/kultura/salon/402623-adam-gebrian-o-smyslu-verejneho-prostoru-jde-o-to-zazit-neco-nekomfortniho.html>
4. GEHL, Jan, Karel BLAŽEK a Bronislava BLAŽKOVÁ, SEDLÁK, Robert, ed. Města pro lidi. Brno: Partnerství, o. p. s., založené nadace Partnerství, 2012. ISBN 978-80-260-2080-6.
5. Jan Gehl: Praha se zasekla v devadesátých letech. Pražský deník.cz [online]. 2016 [cit. 2018-05-10]. Dostupné z: https://prazsky.denik.cz/zpravy_region/jan-gehl-praha-se-zasekla-v-devadesatych-letech-20161019.html
6. IDNES.cz Hradec: Gočárova třída v centru Hradce Králové pustne, zavřely další obchody [online]. 2016 [cit. 2018-05-10]. Dostupné z: https://hradec.idnes.cz/zavrene-obchody-na-gocarove-tride-v-hradci-fia-/hradec-zpravy.aspx?c=A160830_2269726_hradec-zpravy_the
7. Hradecký deník.cz: Charvátova vila: modernistická chloubka města [online]. Hradecký deník.cz, 2010 [cit. 2018-05-06]. Dostupné z: https://hradecky.denik.cz/zpravy_region/vila_charvatova_hradec_20100111.html
8. Hradecký deník.cz: Tesařova vila je chráněnou kulturní památkou [online]. Hradecký deník.cz, 2009 [cit. 2018-05-06]. Dostupné z: https://hradecky.denik.cz/zpravy_region/tesarova-vila-je-chranenou-kulturni-pamatkou.html
9. Hradecký deník.cz: Dva architekti, dva skvosty ve Střelecké ulici [online]. Hradecký deník.cz, 2010 [cit. 2018-05-06]. Dostupné z: https://hradecky.denik.cz/zpravy_region/vila_lisky_pisova_20100118.html
10. Architektura vil v Hradci Králové, 1900 - 1945. Olomouc, 2011. Diplomová práce. Univerzita Palackého v Olomouci, Filozofická fakulta, katedra Dějin umění. Vedoucí práce Prof. PhDr. Rostislav Švácha, CSc.
11. IDNES.cz / Hradecký kraj: Gočárova třída v centru Hradce Králové pustne, zavřely další obchody [online]. iDNES.cz, 2016 [cit. 2018-05-06]. Dostupné z: https://hradec.idnes.cz/zavrene-obchody-na-gocarove-tride-v-hradci-fia-/hradec-zpravy.aspx?c=A160830_2269726_hradec-zpravy_the
12. Aupark a křižovatka Koruna jsou ostudy Hradce, míní oceněný architekt. IDNES.cz: Hradec [online]. 2018, 24. dubna 2018 [cit. 2018-05-10]. Dostupné z: https://hradec.idnes.cz/rozhovor-architekt-karel-schmied-hradec-kralove-aupark-cena-ulricha-119-/hradec-zpravy.aspx?c=A180423_397121_hradec-zpravy_the
13. IPR-PRAHA: MANUÁL tvorby veřejných prostranství hl. města Prahy [online]. Praha: IPR-PRAHA, 2014 [cit. 2018-05-06]. Dostupné z: <http://manual.iprpaha.cz/cs/manual-tvorby-verejnych-prostranstvi-a-citaty#>
14. Archdaily: AD Classics: Kubuswoningen / Piet Blom [online]. archdaily, 2014 [cit. 2018-05-06]. Dostupné z: <https://www.archdaily.com/482339/ad-classics-kubuswoningen-piet-blom>
15. Hradecký deník.cz: Tajemství a pověsti starých královéhradeckých sklepů [online]. Hradecký deník.cz, 2008 [cit. 2018-05-06]. Dostupné z: https://hradecky.denik.cz/kultura_region/malina20080822.html